

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 19.12.2011
KOM(2011) 883 endelig

2011/0435 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

**om ændring af direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer
og forordning [...] om det administrative samarbejde ved hjælp af informationssystemet
for det indre marked**

(EØS-relevant tekst)

{SEK(2011) 1558 endelig}

{SEK(2011) 1559 endelig}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

1.1. Generel baggrund

Mobiliteten blandt uddannede erhvervsudøvere er lav i EU. Der ser imidlertid ud til at være mange uudnyttede muligheder for at øge mobiliteten: Ifølge en Eurobarometerundersøgelse fra 2010¹ påtænker 28 % af EU's borgere at arbejde i udlandet. Anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer er en forudsætning for, at de grundlæggende friheder på det indre marked kan fungere effektivt for EU-borgerne. På samme tid bør mobiliteten ikke foregå på forbrugernes bekostning, navnlig ikke patienternes, der forventer, at personalet inden for sundhedsvæsenet er i besiddelse af de nødvendige sprogkundskaber. Derudover er potentialet for et mere integreret marked for tjenesteydelser fortsat uudnyttet inden for de liberale erhverv, og mens servicedirektivet² fra 2006 gav nye muligheder, blev der i forbindelse med direktivet om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer fra 2005³ fokuseret på konsolidering af 15 eksisterende direktiver til et enkelt instrument.

En ajourføring af direktivet ville ligeledes opfylde behovene i medlemsstaterne, der står over for en stigende mangel på kvalificeret arbejdskraft. I denne forbindelse er EU-borgernes mobilitet i det indre marked et vigtigt spørgsmål. Manglen på arbejdskraft vil ikke blot fortsætte fremover, men forventes at stige navnlig inden for sundhedssektoren, uddannelsessektoren og i vækstsektorer såsom bygge- og anlægsvirksomhed eller forretningstjenesteydelser.

I sin strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst (Europa 2020) understregede Kommissionen allerede behovet for at fremme mobiliteten inden for EU. I dagsordenen for initiativet "Nye kvalifikationer for nye job"⁴ blev der gjort opmærksom på, at der fortsat er misforhold på EU's jobmarked, og at mobilitetspotentialet på arbejdsmarkedet ikke er tilstrækkeligt udnyttet. I rapporten om unionsborgerskab⁵ fra 2010 blev der desuden lagt vægt på behovet for en modernisering på dette område, som var i EU-borgernes interesse.

I sin årlige vækstundersøgelse for 2011 og 2012⁶ og i akten for det indre marked⁷ pegede Kommissionen på anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer som et vigtigt spørgsmål. I akten for det indre marked understregedes behovet for en ajourføring af de eksisterende rammer som en del af de tolv løftestænger til at skabe vækst og øget tillid hos borgerne. Den

¹ Eurobarometer nr. 363

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked (EUT L 376 af 27.12.2006, s. 36).

³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer (EUT L 255 af 30.9.2005, s. 22).

⁴ Meddelelse fra Kommissionen "Nye kvalifikationer til nye job - om at foregribe og matche kvalifikationsbehovet på arbejdsmarkedet" KOM(2008) 868 af 16.12.2008.

⁵ Rapport om unionsborgerskab 2010 - Afskaffelse af hindringerne for unionsborgernes rettigheder, KOM(2010) 603 af 27.10.2010.

⁶ Meddelelse fra Kommissionen "Årlig vækstundersøgelse: En hurtigere samlet EU-løsning på krisen", KOM(2011) 11 af 12.1.2010.

⁷ Meddelelse fra Kommissionen, Akten for det indre marked, Tolv løftestænger til at skabe vækst og øget tillid, "Sammen om fornyet vækst", KOM(2011) 206, SEK(2011) 467.

23. oktober 2011 opfordrede Det Europæiske Råd⁸ institutionerne til at gøre deres yderste for at nå til politisk enighed om disse 12 initiativer i akten for det indre marked, bl.a. om et forslag fra Kommissionen til modernisering af dette direktiv. Europa-Parlamentet opfordrede ligeledes til hurtig handling i sin betænkning fra 15. november 2011⁹.

1.2. Formålet med forslaget

Kommissionen foreslår ikke et nyt direktiv, men en målrettet modernisering af de eksisterende bestemmelser ud fra følgende målsætninger:

- at gøre procedurerne mindre komplicerede ved hjælp af et europæisk erhvervspas, hvorigennem fordelene ved det allerede velfungerende informationssystem for det indre marked (IMI) ville kunne udnyttes yderligere (se afsnit 4.1)
- at revidere de generelle bestemmelser om etablering i en anden medlemsstat eller midlertidig flytning (se afsnit 4.2., 4.3 og 4.4.)
- at modernisere systemet for automatisk anerkendelse, navnlig for sygeplejersker, jordemødre, farmaceuter og arkitekter (se afsnit 4.5, 4.6 og 4.7)
- at skabe en retlig ramme i direktivet for delvist kvalificerede erhvervsudøvere og notarer (se afsnit 4.8)
- at skabe klarhed over beskyttelsesgarantierne for patienter, hvis bekymring i relation til sprogfærdigheder og risikoen for forsømmelser bør afspejles bedre i den retlige ramme (se afsnit 4.9.)
- at indføre et lovbestemt krav om formidling af brugervenlige og indholdsbaseerede oplysninger vedrørende regler for anerkendelse af kvalifikationer, som understøttes af omfattende e-forvaltningsfaciliteter for hele anerkendelsesprocessen (se afsnit 4.10)
- at indføre systematisk screening og gensidig evaluering af samtlige lovregulerede erhverv i medlemsstaterne (se afsnit 4.11).

2. RESULTATER AF HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSE

Initiativet er resultatet af en efterfølgende evaluering af direktivet og omfattende drøftelser med de vigtigste interessenter, herunder kompetente myndigheder, erhvervsorganisationer, højere læreanstalter og borgere.

2.1. Evaluering

Den efterfølgende evaluering fandt sted mellem marts 2010 og maj 2011. Europa-Kommissionen satte sig i forbindelse med de kompetente myndigheder og nationale

⁸ EUCO 52/11.

⁹ A7-0373/2011

koordinatorer vedrørende direktivet og modtog ca. 200 rapporter om erfaringer, som blev offentliggjort på Kommissionens websted¹⁰.

Derudover blev der bestilt en undersøgelse¹¹ hos GHK Consulting, hvori der fokuseredes på konsekvenserne af de seneste uddannelsesreformer for anerkendelsen af erhvervsmæssige kvalifikationer.

2.2. Offentlige høringer

Den 7. januar 2010 iværksatte Kommissionen en offentlig høring vedrørende direktivet. Kommissionens tjenestegrene modtog 370 bidrag¹².

Den 22. juni 2010 vedtog Kommissionen en grønbog¹³ med titlen "Modernisering af direktiv om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer". Der blev modtaget ca. 420 bidrag. Kommissionen afholdt også to offentlige høringer om revisionen af direktivet.

2.3. Resultatet af høringerne

Alle berørte parter erkendte, at der var behov for at sikre bedre adgang til oplysninger om anerkendelse af kvalifikationer. De fleste borgere og erhvervsorganisationer gik ind for en forenkling af anerkendelsesprocedurerne, mens repræsentanter for sundhedssektoren ligeledes understregede behovet for at sikre kvaliteten af tjenesterne. Hovedparten af aktørerne inden for samtlige kategorier stillede sig positivt til idéen om et europæisk erhvervspas. Mange erhvervsorganisationer gav udtryk for støtte til revisionen af konceptet om fælles platforme. De fleste kompetente myndigheder og erhvervsorganisationer, der repræsenterede erhverv, som er omfattet af automatisk anerkendelse, var enige om behovet for at modernisere systemet.

2.4. Styringsgruppe vedrørende det europæiske erhvervspas

I januar 2011 nedsatte Europa-Kommissionen en styringsgruppe med eksterne eksperter for at drøfte behovet for og gennemførligheden af et europæisk erhvervspas. Gruppen bestod af repræsentanter for forskellige erhvervsorganisationer og kompetente myndigheder, som gennemførte en række casestudier¹⁴, der blev præsenteret på forummet for det indre marked i Krakow i Polen den 3. og 4. oktober. I forummets erklæring var deltagerne positive over for idéen om et europæisk erhvervspas.

2.5. Konsekvensanalyse

Kommissionen foretog en konsekvensanalyse af de forskellige løsningsmuligheder.

I analysen blev der identificeret otte grupper af problemer, der hovedsageligt er baseret på resultaterne af evalueringen og reaktionerne på grønbogen. Disse problemgrupper omfatter:

¹⁰ Se http://ec.europa.eu/internal_market/qualifications/policy_developments/evaluation_en.htm

¹¹ Undersøgelsen, der blev offentliggjort den 31. oktober 2011, findes på: http://ec.europa.eu/internal_market/qualifications/docs/policy_developments/final_report_en.pdf

¹² Se http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2011/professional_qualifications_en.htm

¹³ KOM(2011) 367 endelig.

¹⁴ Se http://ec.europa.eu/internal_market/qualifications/policy_developments/european_professional_card_en.htm

adgang til oplysninger om anerkendelsesprocedurer, anerkendelsesprocedurernes effektivitet, det automatiske anerkendelsessystems funktion, betingelserne for etablering og for midlertidig mobilitet samt direktivets anvendelsesområde. Eftersom det under evalueringen blev konstateret, at den offentlige sundhed var et særligt problem, er patientbeskyttelse ligeledes blevet nævnt i bestemmelsen af problemerne. Det sidste problem vedrører manglen på gennemsigtighed og begrundelse for kvalifikationskravene i lovregulerede erhverv.

I analysen blev der peget på tre generelle målsætninger: fremme af erhvervsudøvernes mobilitet og den EU-interne handel med tjenesteydelser, tage fat på udfordringen med at besætte højt kvalificerede stillinger og tilbyde de jobsøgende flere muligheder. Disse målsætninger blev opdelt i specifikke mål under hensyntagen til baggrunden for de identificerede problemer.

En lang række muligheder blev gennemgået for hver gruppe af problemer og vurderet på grundlag af følgende kriterier: effektivitet, sammenhæng og konsekvenser for de berørte parter (fordele og omkostninger for mobile erhvervsudøvere, medlemsstater, forbrugere og patienter, arbejdsgivere).

For så vidt angår adgangen til oplysninger blev der overvejet forskellige valgmuligheder i konsekvensanalysen med henblik på at lette identificeringen af de kompetente myndigheder og dokumentkravene og fremme anvendelsen af elektroniske procedurer. En udvidelse af kviksskrankernes anvendelsesområde (nedsat ved servicedirektivet) var den foretrukne løsning. Ved at videreudvikle de eksisterende strukturer bør denne valgmulighed ikke medføre betydelige omkostningsstigninger.

Med hensyn til anerkendelsesprocedurernes effektivitet blev der overvejet forskellige løsninger med henblik på at forkorte procedurerne og sikre en bedre anvendelse af udligningsforanstaltningerne. Indførelsen af et europæisk erhvervspas baseret på en større inddragelse af hjemlandet var den foretrukne valgmulighed, da det skaber gunstige betingelser for at fremskynde anerkendelsesproceduren. Denne løsning kan medføre visse administrative omkostninger for nogle af medlemsstaterne, men vil give erhvervsudøverne adgang til hurtigere anerkendelsesprocedurer. Derudover blev der identificeret foranstaltninger til forbedring af anvendelsen og tilrettelæggelsen af udligningsforanstaltninger. Endelig blev det i forbindelse med analysen fundet nødvendigt at foretage en grundig gennemgang af konceptet om "fælles platforme" for yderligere at lette anerkendelsen inden for visse erhverv.

Vedrørende systemet for automatisk anerkendelse blev forskellige valgmuligheder gennemgået med henblik på at optimere proceduren for anmeldelse og gennemgang af nye eksamensbeviser. Oprettelsen af en national overholdelsesfunktion anses for at være den mest effektive løsning. Forskellige løsningsmuligheder blev gennemgået med henblik på at tilpasse minimumsuddannelseskravene inden for sektorerhverv – især for læger, sygeplejersker, jordmødre, farmaceuter og arkitekter – og modernisere listen over økonomiske aktiviteter i bilag IV til direktivet. Disse muligheder fremgår af resuméet af konsekvensanalysen.

En bred vifte af muligheder blev undersøgt med henblik på at forenkle betingelserne for fast etablering. Navnlig fremgik det af konsekvensanalysen, at kvalifikationsniveauerne nævnt i artikel 11 bør bibeholdes som referencepunkt ved sammenligning af kvalifikationer, men bør ikke længere anvendes til vurdering af, om en ansøgning kan antages. Indførelsen af princippet om delvis adgang i direktivet ansås for at være en yderligere løsning til reduktion af hindringerne for mobiliteten. De særlige krav, som gælder for erhvervsudøvere fra ikke-

regulerende medlemsstater, blev anset for at være unødvendige i henhold til etableringsreglerne.

Hvad angår midlertidig mobilitet, blev der i konsekvensanalysen undersøgt forskellige løsningsmuligheder, som vil kunne fremme denne form for mobilitet og forbedre retssikkerheden for erhvervsudøvere. En af de udvalgte muligheder består i en forenkling af kravene til erhvervsudøvere fra ikke-regulerende medlemsstater, der ledsager forbrugerne. Derudover fremgik det af konsekvensanalysen, at hver medlemsstat skulle udarbejde en liste over erhverv, der har konsekvenser for sundheden og sikkerheden (for hvilke der kræves forudgående kvalifikationskontrol).

I konsekvensanalysen blev forskellige indsatsmuligheder gennemgået med henblik på at præcisere og udvide direktivets anvendelsesområde til nye kategorier af erhvervsudøvere. Konklusionerne i konsekvensanalysen talte for en udvidelse af direktivets anvendelsesområde, på særlige betingelser, til ikke fuldt kvalificerede erhvervsudøvere og notarer. For kvalifikationsbeviser fra tredjelande var den foretrukne løsning af bevare status quo. Den behandling, der i henhold til direktivet tilbydes EU's borgere, bør imidlertid udvides af medlemsstaterne til andre statsborgere fra tredjelande, i det omfang det kræves i henhold til internationale aftaler vedrørende liberale tjenesteydelser.

For så vidt angår beskyttelsen af patienter overvejedes forskellige valgmuligheder for at give større garantier for erhvervsudøvernes status og sprogkundskaber. De foretrukne valgmuligheder på dette område omfatter indførelsen af en advarselsmekanisme kombineret med øget åbenhed medlemsstaterne imellem vedrørende løbende videreuddannelse og præcisering af reglerne for kontrol af sprogkundskaber.

Der overvejedes forskellige løsningsmuligheder med henblik på øget gennemsigtighed og berettigelse af de lovregulerede erhverv. Ifølge konsekvensanalysen var den foretrukne løsning en gensidig evaluering af de nationale bestemmelser, som regulerer adgangen til visse erhverv.

Synergierne mellem de forskellige foretrukne løsninger blev gennemgået for at sikre kohærens i initiativet.

Udkastet til konsekvensanalyse blev grundigt gennemgået af Udvalget for Konsekvensanalyse (IAB), og dets anbefalinger til forbedringer blev integreret i den endelige rapport. Udtalelsen fra IAB offentliggøres sammen med dette forslag samt den endelige konsekvensanalyse og tilhørende resumé.

3. FORSLAGETS JURIDISKE INDHOLD

3.1. Retsgrundlag

Forslaget er baseret på artikel 46 og artikel 53, stk. 1, artikel 62 og artikel 114 i TEUF.

3.2. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Nærhedsprincippet finder anvendelse, da forslaget ikke hører ind under EU's enekompetence.

Direktivets mål kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaternes foranstaltninger, der uundgåeligt ville medføre uensartede krav og procedureordninger og øge reglerne

kompleksitet og skabe uønskede hindringer for erhvervsudøvernes mobilitet. Derudover medfører ændringer af det nuværende regelsæt, at et eksisterende direktiv må ændres, hvilket kun kan gennemføres i EU-lovgivningen. Forslaget er derfor i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Proportionalitetsprincippet kræver, at enhver intervention er målrettet og ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at nå målene. De foreslåede ændringer er begrænset til, hvad der er nødvendigt for at sikre, at bestemmelserne vedrørende anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer fungerer bedre, og er derfor i overensstemmelse med dette princip.

3.3. Reguleringsmiddel/reguleringsform

Forslaget er baseret på traktatens artikel 46, artikel 53, stk. 1, artikel 62 og artikel 114, som foreskriver anvendelse af et direktiv om gensidig anerkendelse af kvalifikationer. Desuden er et direktiv bedst egnet til formålet, da det giver medlemsstaterne den nødvendige fleksibilitet til at gennemføre de fastsatte bestemmelser under hensyntagen til de særlige administrative og juridiske forhold, der gør sig gældende på nationalt plan. Men da et stort antal nationale lovgivningsmæssige retsakter skal ændres af medlemsstaterne, er det vigtigt, at meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsages af disse retsakter, og at forholdet mellem direktivets bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter forklares i et eller flere dokumenter.

3.4. Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde

Den foreslåede retsakt er af relevans for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde og bør derfor omfatte hele Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.

4. DETALJERET GENNEMGANG AF FORSLAGET

De foreslåede ændringer af direktiv 2005/36/EF er i overensstemmelse med målsætningerne i afsnit 1.2.

4.1. Det europæiske erhvervspas og informationssystemet for det indre marked

4.1.1. Det europæiske erhvervspas

Det europæiske erhvervspas vil være et alternativt værktøj, som kan indføres for de erhverv, der overholder følgende målsætninger: bottom-up-efterspørgsel fra erhvervets udøvere, betydelig mobilitet og bedre samarbejde mellem de kompetente myndigheder ved hjælp af IMI-systemet. Det europæiske erhvervspas rummer også muligheder for de erhverv, der hovedsageligt er interesseret i midlertidig mobilitet. Alt i alt vil indførelsen af det europæiske erhvervspas afhænge af, om de forskellige erhverv ønsker det indført. Passets fortrin bør dog resultere i, at flere og flere erhverv anvender det.

Det europæiske erhvervspas har til formål at lette og fremskynde anerkendelsesproceduren, samtidig med at den gøres mere gennemsigtig. Derfor kræver passet en større inddragelse af hjemlandet, hvilket indebærer, at en række omkostninger og administrative byrder flyttes fra værtsmedlemsstaten til hjemlandet. Anvendelsen af IMI burde imidlertid reducere disse omkostninger, og den nye procedure kan gennemføres af de eksisterende kompetente myndigheder, der allerede ofte er involveret i udarbejdelsen af ansøgninger om anerkendelse for indenlandske erhvervsudøvere.

Hvis der er indført et europæisk erhvervspas for et specifikt erhverv, vurderer hjemlandet efter anmodning fra en erhvervsudøver, om erhvervsudøverens ansøgning er fuldt dokumenteret, og opretter, i tilfælde af ansøgning om etablering, et europæisk erhvervspas. Hjemlandets rolle er endnu vigtigere i forbindelse med midlertidig mobilitet, da det både udsteder og godkender erhvervspasset. Anvendelsen af informationssystemet for det indre marked bliver obligatorisk, eftersom det vil fungere som backoffice for det europæiske erhvervspas. Både inddragelsen af hjemlandet og anvendelsen af IMI vil bidrage til at mindske omkostningerne og den tid, der kræves til behandling af en anmodning om anerkendelse. Dette skaber de fornødne forudsætninger for at forkorte fristerne for behandling af ansøgninger på grundlag af et europæisk erhvervspas sammenlignet med den nuværende procedure, som fortsat er gældende for erhvervsudøvere, der ikke ønsker at anvende det europæiske erhvervspas. *4.1.2. IMI gøres obligatorisk i henhold til direktivet*

Efter de successive udvidelser af IMI til at omfatte samtlige anerkendelsesordninger i henhold til direktivet anvender et betydeligt antal kompetente myndigheder IMI regelmæssigt med gode resultater. Systemets muligheder undermineres imidlertid, når en kompetent myndighed ikke er registreret eller afviser at behandle anmodninger om oplysninger som følge af, at IMI-systemet ikke er obligatorisk. Desuden er funktionen af det europæiske erhvervspas betinget af systematisk brug af IMI. Derfor er medlemsstaterne i henhold til forslaget forpligtet til at anvende IMI til udveksling af oplysninger vedrørende anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.

4.2. Fri udveksling af tjenesteydelser

Der blev indført en særlig ordning for midlertidig fri udveksling af tjenesteydelser ved direktiv 2005/36/EF. Den indeholder mindre strenge regler for midlertidige tjenesteydere, idet de kan levere ydelser uden forudgående kontrol af de erhvervsmæssige kvalifikationer (med undtagelse af erhverv med konsekvenser for sundheden og sikkerheden) i henhold til reglerne i anerkendelsesordningerne vedrørende etablering.

Der foreslås flere ændringer med henblik på at præcisere reglerne for fri udveksling af tjenesteydelser.

Ved at fjerne kravet om erhvervs erfaring, der er gældende for tjenesteydere fra ikke-regulerende medlemsstater, når tjenesteyderen ledsager tjenestemodtageren, søger forslaget at imødekomme behovene hos forbrugere på tværs af grænserne. I tilfælde, hvor kravet om erhvervs erfaring fortsat finder anvendelse, kan denne erfaring ifølge forslaget indhentes i en eller flere medlemsstater, hvorved der skabes flere muligheder for tjenesteyderne sammenlignet med den nuværende situation.

For erhverv, der har konsekvenser for sundheden og sikkerheden, har medlemsstaterne indført forudgående kvalifikationskontrol på forskellige måder, hvilket har medført retsusikkerhed for tjenesteyderne. I forslaget behandles dette spørgsmål ved at forpligte medlemsstaterne til dels at fremsende en oversigt over de erhverv, de ønsker opført under denne kategori, dels at begrunde medtagelsen af de enkelte erhverv. På denne måde kan tjenesteyderne forinden få oplyst, hvilke præcise krav der skal opfyldes med henblik på fri udveksling af tjenesteydelser, og gennem øget åbenhed mindske risikoen for uforholdsmæssigt store og unødvendige forpligtelser.

Endelig indeholder forslaget en liste over dokumentation, som medlemsstaterne kan kræve inden den første udveksling af tjenesteydelser. Endvidere fastsættes det udtrykkeligt, at den

erklæring, som kan forlanges af tjenesteyderne forud for leveringen af en tjenesteydelse, skal være gældende for hele medlemsstatens område.

4.3. Generel ordning

Forslagets første del vedrører den nuværende mulighed for på grundlag af artikel 11 at udelukke en række kvalifikationer fra direktivets anvendelsesområde, når forskellen mellem erhvervsudøverens uddannelse og kravene i værtsmedlemsstaten er på mindst to niveauer. Kvalifikationsniveauerne bør i princippet kun anvendes som et benchmarkingværktøj og ikke som udgangspunkt for at udelukke erhvervsudøvere fra direktivets anvendelsesområde. Den eneste undtagelse vedrører personer, hvis kvalifikationer er baseret på erhvervs erfaring, og som ønsker adgang til et erhverv, der kræver en universitetsgrad. I forslaget skærpes også medlemsstaternes pligt til at begrunde udligningsforanstaltningerne bedre. Desuden forpligtes medlemsstaterne til regelmæssigt at afholde egnethedsprøver.

4.4. Delvis adgang

I henhold til Domstolens retspraksis¹⁵ foreslås det at indføre konceptet om delvis adgang i direktivet. Dette vil give erhvervsudøverne øget retssikkerhed og give erhvervsudøvere, der opfylder betingelserne for delvis adgang, mulighed for at etablere sig eller levere tjenesteydelser på områder, hvor de tidligere var udelukket fra at få fordel af direktivet. Medlemsstaterne kan dog undlade at anvende dette princip, hvis der foreligger væsentlige grunde hertil, f.eks. i forbindelse med erhverv i sundhedssektoren.

4.5. Automatisk anerkendelse baseret på erhvervs erfaring

Målet med ændringen på dette område er at indføre større fleksibilitet, så Kommissionen kan tilpasse listen over former for virksomhed i bilag IV. Listen afspejler ikke længere de økonomiske aktiviteters nuværende struktur. Dette kan skabe vanskeligheder med at identificere de erhverv, som er omfattet af systemet for automatisk anerkendelse, og resultere i manglende sikkerhed for erhvervsudøverne.

Klassificeringen bør derfor ajourføres. Men eventuelle ændringer af den nuværende klassificering bør dog vurderes grundigt, da de kan påvirke reglernes anvendelsesområde. Derfor giver den foreslåede ændring Kommissionen mulighed for at foretage en revision, dog uden at begrænse omfanget af de former for virksomhed, der er omfattet af automatisk anerkendelse. Kommissionen har ligeledes til hensigt at iværksætte en undersøgelse, der omfatter de interesserede parter, i 2012.

4.6. Automatisk anerkendelse baseret på mindstekrav til uddannelse

De berørte parter pegede på den manglende gennemsigtighed i forbindelse med uddannelseskravene i medlemsstaterne, der udgør grundlaget for det automatiske anerkendelsessystem for sektorerhverv. For at øge gennemsigtigheden på EU-niveau kræver forslaget, at hver medlemsstat underretter om love og administrative bestemmelser i forbindelse med udstedelsen af nye eller ændrede uddannelsesbeviser. Medlemsstaterne forpligtes ligeledes til at inddrage et kompetent organ såsom et akkrediteringsudvalg eller et ministerium med henblik på at indrapportere om kvalifikationernes overensstemmelse med direktivet mindstekrav til uddannelse.

¹⁵ Se eksempelvis sag C-330/03, Colegio de Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos.

Evalueringen af direktivet har også vist, at der er behov for at præcisere mindstevarigheden af uddannelsen til læge, sygeplejerske og jordemoder. Derudover indeholder forslaget på baggrund af implementeringen af det europæiske meritoverførsels- og meritakkumuleringsystem (ECTS) bestemmelser om et specifikt antal ECTS-meritpoint som mulige varighedskriterier for erhverv, der forudsætter uddannelse på universitetsniveau.

For at øge mobiliteten hos læger, der allerede har opnået et kvalifikationsbevis som speciallæge og efterfølgende ønsker at specialuddanne sig inden for et andet område, kan medlemsstaterne i henhold til forslaget give delvis dispensation fra visse dele af uddannelsen, hvis lægen allerede har gennemført disse dele under sin tidligere speciallægeuddannelse i den pågældende medlemsstat.

Nye faglige krav til sygeplejersker inden for den almene sundhedspleje og jordemødre afspejles i forslaget, ifølge hvilke medlemsstaterne forpligtes til at hæve adgangskravene til disse uddannelser fra 10 års almen skolegang til 12 års skolegang. Dette er allerede tilfældet i 24 medlemsstater.

Det havde været kompliceret at indføre automatisk anerkendelse for sygeplejersker under tiltrædelsen af de nye medlemsstater i 2004 og 2007. I 2012 vil Kommissionens tjenestegrene fortage en teknisk vurdering for så vidt angår polske og rumænske sygeplejerskers kvalifikationer, hvis deres uddannelsesbeviser blev udstedt eller uddannelsen indledt inden den 1. maj 2004, med henblik på at undersøge, om det fortsat er berettiget, at polske og rumænske sygeplejersker er underlagt supplerende krav i henhold til artikel 33, stk. 2.

Arkitektuddannelsens mindstevarighed bør opdateres for at afspejle de bredt accepterede standarder for varigheden af arkitektuddannelsen, navnlig behovet for at supplere akademisk uddannelse med erhvervserfaring under tilsyn af kvalificerede fagfolk. Følgelig indeholder forslaget bestemmelser om, at arkitektuddannelsens mindstevarighed bør være mindst seks år: enten mindst fire års fuldtidsstudier på universitetsniveau og mindst to års lønnet praktikophold eller mindst fem års fuldtidsstudier på universitetsniveau suppleret med mindst et års lønnet praktikophold.

Hvad angår farmaceuter, indebærer forslaget en udvidelse af listen over former for virksomhed og samtidig en fjernelse af undtagelsen for medlemsstater, jf. artikel 21, stk., 4, ifølge hvilken farmaceuter med udenlandske kvalifikationer kan hindres i at åbne nye apoteker. Denne undtagelse anvendes ikke længere i et stigende antal medlemsstater (såsom Nederlandene, Irland og Det Forenede Kongerige). Derudover åbner Domstolen kun mulighed for territoriale begrænsninger, hvis de ikke medfører forskelsbehandling.

4.7. Fælles uddannelsesprincipper – en ny gensidig anerkendelsesordning

Konceptet om "fælles platforme" i direktivet fra 2005 erstattes af fælles uddannelsesprincipper: fælles uddannelsesrammer eller fælles uddannelsestest. Disse har til formål at automatisere anerkendelsen af kvalifikationer yderligere, som på nuværende tidspunkt er omfattet af den generelle ordning, og bør i højere grad opfylde erhvervenes behov. Mens de fælles platforme kun gav mulighed for at harmonisere udligningsforanstaltningerne, giver de fælles uddannelsesprincipper mulighed for helt at fritage erhvervsudøverne fra udligningsforanstaltningerne. Kvalifikationer, som opnås under denne ordning, bør anerkendes automatisk i medlemsstaterne, der imidlertid kan være omfattet af undtagelser i forbindelse med anvendelsen af disse. Desuden er betingelserne for

oprettelse af fælles uddannelsesprincipper mindre vanskelige at opfylde end betingelserne for indførelse af fælles platforme.

De fælles uddannelsesprincipper erstatter ikke de nationale uddannelsesprogrammer, men erhvervsudøvere med kvalifikationer under denne ordning vil opnå de samme fordele som de erhverv, for hvilke mindstekravene til uddannelse er anført i direktivet.

4.8. Eventuel udvidelse af direktivets anvendelsesområde

4.8.1 Ikke fuldt kvalificerede erhvervsudøvere

I forslaget udvides direktivets anvendelsesområde til erhvervsudøvere, som er i besiddelse af et eksamensbevis, men som endnu ikke har afsluttet et aflønnet praktikophold, som kan være påkrævet i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvori de afsluttede deres uddannelse (dette gælder f.eks. for advokater, arkitekter og lærere). Denne ændring ville medføre større retssikkerhed for denne kategori af erhvervsudøvere, som på nuværende tidspunkt drager fordel af traktatens bestemmelser om fri bevægelighed, men ikke af direktivets proceduremæssige garantier. Den bygger på Domstolens retspraksis¹⁶.

4.8.2. Notarer

I maj 2011 besluttede Domstolen¹⁷, at notarer ikke kan pålægges nationalitetskrav. For så vidt angår direktivets gennemførelse fastslog Domstolen, at de pågældende medlemsstater ved udløbet af fristen i den begrundede udtalelse ikke med rimelighed kunne forventes at gå ud fra, at direktivet skulle gennemføres for notarer. Domstolen udelukkede ikke, at der er pligt til at gennemføre direktivet, men fandt, at denne forpligtelse ikke var tilstrækkelig klar på tidspunktet for overtrædelsesprocedurerne. Direktivets anvendelsesområde bør derfor præciseres. Under hensyntagen til de særlige karakteristika for dette erhverv kræves der skræddersyede regler om etableringsret og fri udveksling af tjenesteydelser: I det første tilfælde bør medlemsstaterne kunne anvende de nødvendige egnethedsprøver for at undgå forskelsbehandling i de nationale udvælgelses- og udnævnelsesprocedurer. I forbindelse med den frie udveksling af tjenesteydelser bør notarer ikke kunne udstede officielt bekræftede dokumenter og udføre andre autentificeringsaktiviteter, som kræver værtsmedlemsstatens påstempling.

4.9. Præcisering af garantier for patienter og forbrugere af liberale tjenesteydelser

4.9.1. Sprogkrav

Det præciseres i forslaget, at kontrollen med sprogkunderskab først må finde sted, efter at kvalifikationen er blevet anerkendt af værtsmedlemsstaten. Med hensyn til fagfolk i sundhedssektoren er det op til de nationale sundhedssystemer patientorganisationer at verificere, om de kompetente myndigheder skal foretage sprogkontrol, når det er strengt nødvendigt.

4.9.2 Advarselsordning

¹⁶ Se sag C-313/01, *Morgenbesser*; C-345/08, *Pesla*

¹⁷ Sag C-47/08, C-50/08, C-51/08, C-52/08, C-53/08, C-54/08 og C-61/08.

I overensstemmelse med de indsendte bidrag under den offentlige høring er de nationale kompetente myndigheder ifølge forslaget forpligtet til at advare hinanden, hvis fagfolk i sundhedssektoren, der er omfattet af automatisk anerkendelse i henhold til direktivet, har fået forbud mod at udøve erhvervet, også selv om det kun er midlertidigt. Hvad angår andre erhvervsudøvere, som ikke er omfattet af servicedirektivet, skal medlemsstaterne også advare hinanden, når dette er påkrævet.

4.10. E-forvaltning: Adgang til oplysninger og elektroniske procedurer

For lettere at kunne identificere de kompetente myndigheder og de dokumenter, der kræves med henblik på anmodning om anerkendelse, indeholder forslaget bestemmelser om, at kvikskrannerne, som blev oprettet i henhold til servicedirektivet, skal gøres til centrale adgangspunkter for alle de erhverv, der er omfattet af direktivet om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer. Derfor udvides kvikskrannerens anvendelsesområde til at omfatte kategorier af erhvervsudøvere, som ikke er omfattet af servicedirektivet (sundhedspersonale og jobsøgende). Ifølge denne nye bestemmelse kan erhvervsudøvere anvende den samme struktur for samtlige administrative procedurer i forbindelse med etablering eller udveksling af tjenesteydelser i en medlemsstat.

Ifølge forslaget skal de eksisterende nationale kvikskranner i henhold til det nuværende direktiv gøres til støttecentre, således at der undgås overlapning af informationsstrukturer. Disse støttecentre skal fokusere på enkeltsager og yde rådgivning og støtte til borgerne, f.eks. via telefonopkald eller endog personlige møder. De skal om nødvendigt samarbejde med de kompetente myndigheder og støttecentre i andre medlemsstater.

4.11. Åbenhed og gensidig evaluering

I samtlige 27 medlemsstater finder direktivet om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer anvendelse på ca. 800 kategorier af lovregulerede erhverv. Der mangler gennemsigtighed for så vidt angår anvendelsesområdet og begrundelsen for denne regulering, som kan skabe hindringer for mobiliteten.

Derfor indeholder dette forslag bestemmelser om indførelse af en pligt for medlemsstaterne til at tilsende en liste over lovregulerede erhverv i disse medlemsstater og vurdere deres lovgivning om adgang til lovregulerede erhverv i henhold til nødvendighedsprincippet (almene hensyn), proportionalitetsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling. Hver medlemsstat skal underrette Kommissionen om resultatet af denne vurdering. Denne gensidige evalueringsproces vil give medlemsstaterne mulighed for at sammenligne deres reguleringsmetoder og om nødvendigt forenkle deres nationale lovbestemmelser for de lovregulerede erhverv.

5. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Dette forslag forventes at have virkninger for EU's budget, i det omfang det fremtidige europæiske erhvervspas anvender informationssystemet for det indre marked ("IMI") som operationel kerne. IMI skal tilpasses processerne og opbevaringsforskrifterne for det europæiske erhvervspas og suppleres med en række yderligere funktioner, nærmere bestemt en specifik portal, en varslingsmekanisme og en erklæringsmekanisme. Virkningerne for EU's budget er allerede dækket af de planlagte bevillinger og vil under alle omstændigheder være beskedne, eftersom anvendelsen af IMI til styrkelse af det europæiske erhvervspas vil

medføre betydelige stordriftsfordele og synergieffekter. Derudover er de vigtigste eksisterende IMI-ressourcer og de ressourcer, der er under udvikling, i vidt omfang i overensstemmelse med kravene for det europæiske erhvervspas. Tilpasnings- og udviklingsomkostningerne vil derfor være væsentligt reduceret.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om ændring af direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer og forordning [...] om det administrative samarbejde ved hjælp af informationssystemet for det indre marked

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 46, artikel 53, stk. 1, artikel 62 og artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹⁸,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse¹⁹,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer²⁰ konsoliderede et gensidigt anerkendelsessystem, som oprindeligt var baseret på 15 direktiver. Det fastsætter bestemmelser om automatisk anerkendelse af et begrænset antal erhverv baseret på harmoniserede mindstekrav til uddannelse (sektorerhverv), en generel ordning for anerkendelse af uddannelsesbeviser og automatisk anerkendelse af erhvervserfaring. Direktiv 2005/36/EF fastsætter ligeledes et nyt system for fri udveksling af tjenesteydelser. Det bør erindres, at unionsborgeres familiemedlemmer, der er tredjelandsstatsborgere, har krav på ligebehandling i henhold til artikel 24 i direktiv 2004/38/EF. Tredjelandsstatsborgere har også ret til ensartet behandling, når det gælder anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre erhvervsmæssige kvalifikationer i henhold til de relevante nationale procedurer, i overensstemmelse

¹⁸ EUT C..., s.

¹⁹

²⁰ EUT L 255 af 30.9.2005, s. 22.

med specifikke EU-bestemmelser såsom retsakter vedrørende opholdstilladelse, flygtninge, "indehavere af det blå kort" og forskere.

- (2) I sin meddelelse med titlen "Akten for det indre marked, Tolv løftestænger til at skabe vækst og øget tillid, "Sammen om fornyet vækst""²¹, pegede Kommissionen på behovet for at modernisere EU's lovgivning på dette område. I sine konklusioner støttede Det Europæiske Råd den 23. oktober 2011 en sådan modernisering og opfordrede til at nå frem til en aftale inden udgangen af 2012. I sin beslutning af 15. november 2011 opfordrede Europa-Parlamentet desuden Kommissionen til at fremsætte et forslag. Rapporten om unionsborgerskab 2010 om afskaffelse af hindringerne for unionsborgernes rettigheder²² fremhæver behovet for at lette den administrative byrde i forbindelse med anerkendelsen af erhvervsmæssige kvalifikationer.
- (3) For at fremme erhvervsudøvernes frie bevægelighed og samtidig sikre en mere effektiv og gennemsigtig anerkendelse af kvalifikationer er der behov for et europæisk erhvervspas. Passet er navnlig nødvendigt for at fremme midlertidig mobilitet og anerkendelse i henhold til den automatiske anerkendelsesordning og for at fremme en forenklet anerkendelsesproces under den generelle ordning. Passet bør udstedes efter anmodning fra erhvervsudøveren og efter fremsendelse af de nødvendige dokumenter, og efter at de kompetente myndigheder har foretaget de relaterede gennemgangs- og kontrolprocedurer. Passets funktion bør understøttes af informationssystemet for det indre marked (IMI), som blev oprettet ved forordning (EU) nr. [...] om det administrative samarbejde ved hjælp af informationssystemet for det indre marked²³. Denne mekanisme bør medvirke til at forbedre synergivirkningerne og tilliden hos de kompetente myndigheder, samtidig med at dobbeltarbejde hos de administrative myndigheder undgås, og der skabes mere åbenhed og sikkerhed for erhvervsudøverne. Proceduren for ansøgning om og udstedelse af passet bør være klart struktureret og omfatte beskyttelsesforanstaltninger og tilsvarende klageadgang, som gives ansøgeren. Passet og det tilhørende workflow i IMI bør sikre de lagrede datas integritet, ægthed og fortrolighed, og at der ikke sker ulovlig og ikke-autoriseret adgang til oplysninger indeholdt heri.
- (4) Direktiv 2005/36/EF gælder kun for erhvervsudøvere, som ønsker at udøve det samme erhverv i en anden medlemsstat. I visse tilfælde er den pågældende virksomhed en del af et erhverv, hvor omfanget af aktiviteter er større i værtsmedlemsstaten. Hvis forskellene mellem aktivitetsområderne er så store, at erhvervsudøveren reelt bør gennemgå et fuldstændigt uddannelsesprogram for at kompensere for visse mangler, og hvis erhvervsudøveren anmoder herom, bør værtsmedlemsstaten under disse særlige omstændigheder give delvis adgang. Men i tilfælde af tvingende krav i forbindelse med et alment hensyn, f.eks. vedrørende læger eller andet sundhedspersonale, bør en medlemsstat kunne afslå at give delvis adgang.
- (5) Midlertidig og lejlighedsvis udveksling af tjenesteydelser i medlemsstaterne bør være underlagt beskyttelsesforanstaltninger, navnlig et krav om mindst to års forudgående erhvervserfaring, til beskyttelse af de lokale forbrugeres interesser i

²¹ KOM(2011) 206 endelig af 13.4.2011.

²² KOM(2010) 603 endelig.

²³ EUT L [...].

værtsmedlemsstaten, hvis erhvervet ikke er lovreguleret i hjemlandet. Disse beskyttelsesforanstaltninger er imidlertid ikke nødvendige, hvis forbrugere med sædvanligt opholdssted i etableringsmedlemsstaten allerede har valgt en sådan erhvervsudøver, og der ikke er konsekvenser for den offentlige sundhed og sikkerhed for tredjemand i værtsmedlemsstaten.

- (6) Direktiv 2005/36/EF giver medlemsstaterne mulighed for at kontrollere tjenesteyderens erhvervsmæssige kvalifikationer, inden den pågældende første gang udøver tjenesteydelsen inden for lovregulerede erhverv, der har konsekvenser for den offentlige sundhed og sikkerhed. Dette har medført retsusikkerhed, idet de kompetente myndigheder således frit kan skønne, om der er behov for en forudgående kontrol. For at garantere retssikkerheden bør erhvervsudøverne fra starten vide, om det er nødvendigt med forudgående kontrol af kvalifikationerne, og hvornår der kan ventes en afgørelse.
- (7) Direktiv 2005/36/EF bør også omfatte notarer. Hvad angår anerkendelsesanmodninger med henblik på etablering, bør medlemsstaterne kunne anvende de nødvendige egnethedsprøver eller prøvetider for at undgå forskelsbehandling i de nationale udvælgelses- og udnævnelsesprocedurer. I forbindelse med den frie udveksling af tjenesteydelser bør notarer ikke kunne udfærdige officielt bekræftede dokumenter og udføre andre autentificeringsaktiviteter, som kræver værtsmedlemsstatens påstempning.
- (8) For at kunne anvende ordningen for anerkendelse i henhold til den generelle ordning er det nødvendigt at inddеле de forskellige nationale ordninger for almen uddannelse og erhvervsuddannelse i niveauer. Disse niveauer, som udelukkende fastlægges med henblik på anvendelsen af den generelle ordning, bør hverken have indflydelse på de nationale uddannelsesstrukturer eller på medlemsstaternes beføjelser på dette område, herunder en national strategi for gennemførelse af den europæiske referenceramme for kvalifikationer. Dette kan være et redskab til at skabe større åbenhed og sammenlignelige kvalifikationer og være en yderligere nyttig kilde til oplysninger for de kompetente myndigheder, der kontrollerer anerkendelsen af kvalifikationsbeviser udstedt i andre medlemsstater. Disse niveauer, som er fastlagt med henblik på anvendelsen af den generelle ordning, bør i princippet ikke længere fungere som kriterium for udelukkelse af unionsborgere fra anvendelsesområdet for direktiv 2005/36/EF, hvis dette er i strid med princippet om livslang læring.
- (9) Anmodninger om anerkendelse fra erhvervsudøvere fra ikke-regulerende medlemsstater skal behandles på samme måde som anmodninger fra erhvervsudøvere fra regulerende medlemsstater. Deres kvalifikationer skal sammenlignes med de kvalifikationer, der kræves i værtsmedlemsstaten på grundlag af kvalifikationsniveauerne i direktiv 2005/36/EF. I tilfælde af betydelige forskelle bør den kompetente myndighed kunne pålægge udligningsforanstaltninger.
- (10) Da minimumsuddannelseskravene for adgang til erhverv, som er omfattet af den generelle ordning, ikke er harmoniseret, bør værtsmedlemsstaten have mulighed for at indføre en udligningsforanstaltning. Denne foranstaltning bør være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og bl.a. tage hensyn til de kundskaber, færdigheder og kompetencer, som ansøgeren har erhvervet gennem erhvervserfaring eller livslang læring. Afgørelsen om at indføre en udligningsforanstaltning bør begrundes nærmere, således at ansøgeren får mulighed

for at opnå en bedre forståelse af sin situation og få afgørelsens lovlighed efterprøvet ved de nationale domstole i henhold til direktiv 2005/36/EF.

- (11) Gennemgangen af direktiv 2005/36/EF har vist, at der er behov for at opdatere og præcisere listerne over industri-, handels- og håndværksvirksomhed i bilag IV, samtidig med at der for disse former for virksomhed opretholdes et system for automatisk anerkendelse baseret på erhvervserfaring. Bilag IV er for øjeblikket baseret på den internationale standardklassifikation af erhvervsmæssig virksomhed (ISIC) fra 1958 og afspejler ikke længere de økonomiske aktiviteters nuværende struktur. ISIC-nomenklaturen er blevet revideret flere gange siden 1958. Derfor bør Kommissionen kunne tilpasse bilag IV, således at systemet for automatisk anerkendelse forbliver intakt.
- (12) Ordningen med automatisk anerkendelse på basis af harmoniserede mindstekrav til uddannelse afhænger af, at medlemsstaterne rettidigt meddeler nye eller ændrede beviser for uddannelse, og at disse offentliggøres af Kommissionen. Ellers har indehaverne af disse kvalifikationer ingen garanti for, at de er omfattet af automatisk anerkendelse. For at skabe større åbenhed og lette gennemgangen af nye benævnelser bør medlemsstaterne udpege et passende organ, f.eks. et akkrediteringsudvalg eller et ministerium, til at gennemgå hver benævnelse og foretage indberetning til Kommissionen om overholdelsen af direktiv 2005/36/EF.
- (13) Meritpoint i det europæiske meritoverførsels- og meritakkumuleringsystem (ECTS) anvendes allerede i de fleste højere uddannelsesinstitutioner i EU, og anvendelsen af ECTS-meritpoint er også blevet mere udbredt inden for uddannelser, som fører frem til de kvalifikationer, der kræves med henblik på udøvelse af et lovreguleret erhverv. Derfor er det nødvendigt at indføre mulighed for, at programmets varighed også kan udtrykkes i ECTS. Dette bør ikke få indvirkning på de andre krav vedrørende automatisk anerkendelse. Et ECTS-meritpoint svarer til 25-30 timers studier, mens et studieår normalt omfatter 60 meritpoint.
- (14) Med henblik på at øge mobiliteten hos speciallæger, der allerede har opnået et kvalifikationsbevis som speciallæge og efterfølgende specialuddanner sig inden for en andet område, bør medlemsstaterne kunne give dispensation fra dele af uddannelsen, hvis disse dele allerede er bestået under den tidligere speciallægeuddannelse i den pågældende medlemsstat, som er omfattet af den automatiske anerkendelsesordning.
- (15) Erhvervet som sygeplejerske og jordemoder har udviklet sig betydeligt i de sidste tre årtier: Sundhedspleje i lokalområdet, anvendelse af mere komplekse behandlingsmetoder og en konstant teknologisk udvikling forudsætter, at der er kompetence til at give sygeplejersker og jordemødre større ansvar. For at forberede sygepleje- og jordemoderleverne på at efterkomme disse komplekse behov for sundhedspleje, skal de først have et solidt generelt uddannelsesniveau, inden de påbegynder uddannelsen. Derfor bør adgangskravet til disse uddannelser skærpes til tolv års almen skolegang eller en bestået eksamen på tilsvarende niveau.
- (16) For at forenkle systemet for automatisk anerkendelse af læge- og tandlægespecialer bør disse speciallægeuddannelser være omfattet af direktiv 2005/36/EF, hvis de er fælles for mindst en tredjedel af medlemsstaterne.

- (17) Funktionen af den automatiske anerkendelsesordning forudsætter, at der er tillid til de uddannelsesbetingelser, som erhvervsudøvernes kvalifikationer er baseret på. Derfor er det vigtigt, at minimumsuddannelseskravene til arkitekter afspejler den nye udvikling i arkitektuddannelsen, navnlig for så vidt angår det erkendte behov for at supplere akademisk uddannelse med erhvervs erfaring under tilsyn af kvalificerede arkitekter. På samme tid bør minimumsuddannelseskravene være tilstrækkeligt fleksible til at undgå en for stor begrænsning af medlemsstaternes muligheder for tilrettelægge deres uddannelsessystemer.
- (18) Direktiv 2005/36/EF bør fremme en øget automatisk anerkendelse af kvalifikationer for de erhverv, som ikke allerede er omfattet ordningen. Der bør i denne forbindelse tages højde for medlemsstaternes kompetence til at fastsætte kvalifikationskravene for udøvelsen af erhverv på deres område og indholdet og tilrettelæggelsen af deres uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemer. Faglige sammenslutninger og erhvervsorganisationer, som er repræsenteret på nationalt og EU-plan, bør kunne foreslå fælles uddannelsesprincipper. Dette bør ske ved en fælles prøve som betingelse for erhvervelse af erhvervsmæssige kvalifikationer eller uddannelsesprogrammer baseret på fælles kundskaber, færdigheder og kompetencer. Kvalifikationer, som opnås inden for disse fælles uddannelsesrammer bør automatisk anerkendes af medlemsstaterne.
- (19) Direktiv 2005/36/EF fastsætter allerede klare forpligtelser for erhvervsudøvere med hensyn til kravet om tilstrækkelige sprogkundskaber. Gennemgangen af denne forpligtelse har vist, at der er behov for at klarlægge de kompetente myndigheders og arbejdsgivernes rolle, navnlig af hensyn til patientsikkerheden. Sprogkontrollen bør dog være rimelig og nødvendig for de pågældende job og bør ikke udgøre et grundlag for at udelukke erhvervsudøvere fra arbejdsmarkedet i værtsmedlemsstaten.
- (20) Kandidater, der ønsker at gennemføre et lønnet praktikophold i en anden medlemsstat, hvor et sådant praktikophold er muligt, bør være omfattet af direktiv 2005/36/EF med henblik på at fremme mobiliteten. Det er også nødvendigt, at deres praktikophold anerkendes af hjemlandet.
- (21) Direktiv 2005/36/EF indeholder bestemmelser om et system af nationale kontaktpunkter. Som følge af ikrafttrædelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked²⁴ og oprettelsen af kvikskranker i henhold til nævnte direktiv er der risiko for overlapninger. Derfor bør de nationale kontaktpunkter, som er oprettet i henhold til direktiv 2005/36/EF, gøres til støttecentre, hvor der fokuseres på at yde rådgivning til borgerne, herunder personlig rådgivning, med henblik på at sikre, at der på nationalt plan individuelt følges op på borgernes daglige anvendelse af forskrifterne for det indre marked.
- (22) Direktivet indeholder allerede detaljerede forpligtelser for medlemsstaterne med hensyn til informationsudveksling, men disse forpligtelser bør dog styrkes. Medlemsstaterne bør ikke kun reagere på anmodninger om information, men ligeledes advare andre medlemsstater proaktivt. Dette advarselsystem bør svare til systemet i direktiv 2006/123/EF. En særlig advarselsordning er imidlertid nødvendig for

²⁴ EUT L 376 af 27.12.2006, s. 36.

sundhedsfaglige personer, som er omfattet af automatisk anerkendelse i henhold til direktiv 2005/36/EF. Dette bør også gælde for dyrlæger, medmindre medlemsstaterne allerede har udløst den advarselsmekanisme, der er nævnt i direktiv 2006/123/EF. Samtlige medlemsstater bør advares, hvis en erhvervsudøver som følge af en disciplinærsag eller en straffedom ikke længere har ret til at flytte til en anden medlemsstat. Dette varslingsystem bør udløses gennem IMI, uanset om erhvervsudøveren har udøvet sine rettigheder i henhold til direktiv 2005/36/EF eller har anmodet om anerkendelse af sine erhvervsmæssige kvalifikationer ved udstedelse af et europæisk erhvervspas eller andre metoder som fastsat i nævnte direktiv. Advarselsproceduren bør være i overensstemmelse med EU-lovgivningen om beskyttelse af personoplysninger og andre grundlæggende rettigheder.

- (23) Et af de største problemer, som borgere, der ønsker at arbejde i anden medlemsstat, støder på, er overholdelsen af komplicerede administrative procedurer og den usikkerhed, der er forbundet hermed. Ifølge direktiv 2006/123/EF er medlemsstaterne allerede forpligtet til at sørge for let adgang til oplysninger og overholdelse af procedurer ved hjælp af kvikskrannerne. Borgere, der ansøger om anerkendelse af deres kvalifikationer i henhold til direktiv 2005/36/EF, kan allerede anvende kvikskrannerne, hvis de er omfattet af direktiv 2006/123/EF. Men jobsøgende og sundhedspersonale er ikke omfattet af direktiv 2006/123/EF, og der er kun få tilgængelige oplysninger. Disse oplysninger skal derfor fremgå, ud fra et brugersynspunkt, og det skal sikres, at sådanne oplysninger er let tilgængelige. Det er også vigtigt, at medlemsstaterne ikke kun påtager sig et ansvar på nationalt plan, men ligeledes samarbejder med hinanden og med Kommissionen for at sikre, at erhvervsudøvere i hele EU har let adgang til brugervenlige og flersprogede oplysninger og til gennemførelse af procedurerne via kvikskrannerne. Der bør være adgang til links via andre websites såsom Dit Europa-portalen.
- (24) For at udbygge eller ændre visse ikke-væsentlige bestemmelser i direktiv 2005/36/EF bør beføjelser til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår ajourføring af bilag I, fastsættelse af kriterierne for beregning af gebyrer i forbindelse med det europæiske erhvervspas, fastsættelse af de nærmere regler for den nødvendige dokumentation i forbindelse med det europæiske erhvervspas, tilpasning af listerne over former for virksomhed i bilag IV, tilpasning af punkt 5.1.1 til 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 og 5.7.1 i bilag V, præcisering af de kundskaber og færdigheder, der kræves for læger og sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, tandlæger, dyrlæger, jordemødre, farmaceuter og arkitekter, tilpasning af mindstekravene til uddannelsens varighed for speciallægeuddannelser og specialtandlægeuddannelsen, indføjelser af nye lægespecialer i punkt 5.1.3 i bilag V, ændring af listen i punkt 5.2.1, 5.3.1, 5.4.1, 5.5.1 og 5.6.1 i bilag V, indføjelser af nye tandlægespecialer i punkt 5.3.3 i bilag V, angivelse af betingelserne for anvendelse af fælles uddannelsesrammer og angivelse af betingelserne for anvendelse af fælles uddannelsestest. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (25) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af direktiv 2005/36/EF bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i

overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser²⁵.

- (26) Rådgivningsproceduren bør anvendes til vedtagelse af gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte fælles og ensartede regler vedrørende specifikationer af de europæiske erhvervspas for særlige erhverv, formatet af det europæiske erhvervspas, de nødvendige oversættelser til støtte for ansøgninger om udstedelse af et europæisk erhvervspas, oplysninger til brug ved bedømmelsen af ansøgninger om et europæisk erhvervspas, de tekniske specifikationer og foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre integriteten, fortroligheden og nøjagtigheden af de oplysninger, som er indeholdt i det europæiske erhvervspas og i IMI-dossieret, betingelserne og procedurerne for udstedelse af et europæisk erhvervspas, betingelserne for adgang til IMI-dossieret, de tekniske metoder og procedurer for kontrol med ægtheden og gyldigheden af det europæiske erhvervspas og gennemførelsen af advarselsordningen, som følge af disse gennemførelsesretsakters tekniske karakter.
- (27) I forlængelse af de positive erfaringer med den gensidige evaluering i henhold til direktiv 2006/123/EF bør der medtages et lignende evalueringssystem i direktiv 2005/36/EF. Medlemsstaterne bør oplyse, hvilke erhverv de regulerer og af hvilke årsager, og drøfte resultaterne indbyrdes. Et sådant system ville bidrage til at skabe større åbenhed på markedet for liberale tjenesteydelser.
- (28) Målene for de foranstaltninger, der skal træffes, nemlig rationalisering, forenkling og forbedring af bestemmelserne om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, da det uundgåeligt ville medføre uensartede krav og procedureordninger og øge reglernes kompleksitet og skabe uønskede hindringer for erhvervsudøvernes mobilitet, og kan derfor bedre opfyldes på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (29) I overensstemmelse med den fælles politiske erklæring fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter af [dato] forpligter medlemsstaterne sig til i begrundede tilfælde at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. Med hensyn til dette direktiv finder lovgiveren, at fremsendelsen af sådanne dokumenter er begrundet.
- (30) Direktiv 2005/36/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændring af direktiv 2005/36/EF

²⁵ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

I direktiv 2005/36/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 1 indsættes som stk. 2:

"I dette direktiv fastsættes endvidere regler for delvis adgang til et lovreguleret erhverv og adgang til og anerkendelse af lønnede praktikophold gennemført i en anden medlemsstat."

2) Artikel 2, stk. 1, affattes således:

"1. Dette direktiv gælder for enhver statsborger i en medlemsstat, der ønsker at udøve et lovreguleret erhverv som selvstændig eller som arbejdstager eller gennemføre et lønnet praktikophold, herunder udøvere af et liberalt erhverv, i en anden medlemsstat end den, hvor han har opnået sine erhvervsmæssige kvalifikationer."

3) I artikel 3 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 ændres som følger:

i) Litra f) affattes således:

"f) "erhvervserfaring": faktisk og lovmæssig udøvelse af et bestemt erhverv i en medlemsstat på fuld tid eller på deltid"

ii) Følgende indsættes som litra j), k) og l):

"j) "lønnet praktikophold": udøvelse af lønnede aktiviteter under tilsyn med henblik på at få adgang til et lovreguleret erhverv, som bevilges på grundlag af en eksamen

k) "europæisk erhvervspas": et elektronisk certifikat, som udstedes til erhvervsudøveren som bevis for anerkendelse af den pågældendes kvalifikationer med henblik på etablering i en værtsmedlemsstat eller som bevis for, at den pågældende opfylder alle nødvendige betingelser med henblik på midlertidig eller lejlighedsvis levering af tjenesteydelser i en værtsmedlemsstat

l) "livslang læring": al almen uddannelse, erhvervsuddannelse, ikke-formel uddannelse og uformel uddannelse, som man deltager i gennem hele livet, og som resulterer i øget viden og øgede færdigheder og kompetencer."

b) Stk. 2, tredje afsnit, erstattes af følgende:

"Når en medlemsstat anerkender en sammenslutning eller en organisation, som omhandlet i første afsnit, underretter den Kommissionen. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 58a vedrørende ajourføring af bilag I, hvis denne anerkendelse er i overensstemmelse med dette direktiv.

Finder Kommissionen, at den i tredje afsnit nævnte anerkendelse ikke er i overensstemmelse med dette direktiv, vedtager den en gennemførelsesafgørelse om

den manglende overholdelse senest seks måneder efter modtagelsen af alle nødvendige oplysninger."

4) Artikel 4, stk. 1, affattes således:

"1. Værtsmedlemsstatens anerkendelse af de erhvervsmæssige kvalifikationer giver den begunstigede adgang til i denne medlemsstat at optage det erhverv eller, i de i artikel 4f omhandlede tilfælde, dele af det erhverv, som han er kvalificeret til i hjemlandet, og til at udøve det på samme vilkår som landets egne statsborgere."

5) Følgende indsættes som artikel 4a-4f:

"Artikel 4a

Europæisk erhvervspas

1. Medlemsstaterne udsteder et europæisk erhvervspas til indehaveren af en erhvervsmæssig kvalifikation på dennes anmodning, og på betingelse af at Kommissionen har vedtaget de relevante gennemførelsesretsakter som omhandlet i stk. 6.

2. Medlemsstaterne sikrer, at indehaveren af et europæisk erhvervspas er omfattet af samtlige rettigheder i henhold til artikel 4b-4e, efter at passet er blevet valideret af den pågældende medlemsstats kompetente myndighed, jf. stk. 3 og 4 i denne artikel.

3. Hvis indehaveren af en kvalifikation har til hensigt at levere tjenesteydelser i henhold til afsnit II, som ikke er omfattet af artikel 7, stk. 4, opretter og validerer den kompetente myndighed i hjemlandet et europæisk erhvervspas i overensstemmelse med artikel 4b og 4c.

4. Hvis indehaveren af en kvalifikation har til hensigt at etablere sig i en anden medlemsstat i henhold til kapitel I-IIIa i afsnit III eller levere tjenesteydelser i henhold til artikel 7, stk. 4, oprettes et europæisk erhvervspas af den kompetente myndighed i hjemlandet, som herefter valideres af den kompetente myndighed i værtsmedlemsstaten i overensstemmelse med artikel 4b og 4d.

5. Medlemsstaterne udpeger de kompetente myndigheder med ansvar for udstedelse af europæiske erhvervspas. Disse myndigheder sørger for en uvildig, objektiv og rettidig behandling af ansøgninger om et europæisk erhvervspas. De i artikel 57b nævnte støttecentre kan også fungere som kompetente myndigheder med henblik på udstedelse af et europæisk erhvervspas. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder informerer borgerne, herunder potentielle ansøgere, om fordelene ved et europæisk erhvervspas, når dette er tilgængeligt.

6. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter om specifikationer vedrørende europæisk erhvervspas for særlige erhverv, om fastsættelse af formatet for det europæiske erhvervspas, de nødvendige oversættelser til støtte for ansøgninger om udstedelse af et europæisk erhvervspas og oplysninger til brug ved bedømmelsen af ansøgninger, idet der tages hensyn til de enkelte erhvervs særtræk. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 58.

7. De gebyrer, som kan pålægges ansøgerne i forbindelse med de administrative procedurer ved udstedelse af et europæisk erhvervspas, skal være rimelige, stå i et rimeligt forhold til og afspejle de omkostninger, dette medfører for hjemlandet og værtsmedlemsstaten, og ikke virke hæmmende på ansøgninger om et europæisk erhvervspas. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 58a vedrørende fastsættelse af kriterierne for beregning og fordeling af gebyrer.

8. Anerkendelsen af kvalifikationer ved hjælp af et europæisk erhvervspas er et proceduremæssigt alternativ til anerkendelsen af erhvervsmæssige kvalifikationer i henhold til procedurerne i afsnit II og III i dette direktiv.

Indførelsen af et europæisk erhvervspas for et specifikt erhverv må ikke være til hinder for, at indehaveren af en erhvervsmæssig kvalifikation inden for dette erhverv kan anmode om anerkendelse af sine kvalifikationer i henhold til de procedurer, betingelser, krav og tidsfrister, der er fastsat i dette direktiv, og som ikke er gældende for det europæiske erhvervspas.

Artikel 4b

Ansøgning om et europæisk erhvervspas og oprettelse af et IMI-dossier

1. Medlemsstaterne vedtager bestemmelser om, at indehaveren af en erhvervsmæssig kvalifikation kan indgive ansøgning om et europæisk erhvervspas til den kompetente myndighed i hjemlandet på enhver måde, også via et onlineværktøj.

2. Ansøgningerne dokumenteres i henhold til artikel 7, stk. 2, og bilag VII, hvor dette er påkrævet. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 58a vedrørende fastsættelse af, hvilke oplysninger dokumentationen skal indeholde.

3. Den kompetente myndighed i hjemlandet bekræfter modtagelsen af ansøgningen og oplyser straks efter indgivelse af ansøgningen ansøgeren om eventuelle manglende dokumenter. Myndigheden opretter et ansøgningsdossier med samtlige bilag i informationssystemet for det indre marked (IMI), der blev indført ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. [...] (*). Hvis der efterfølgende modtages flere ansøgninger fra samme ansøger, kan de kompetente myndigheder i hjemlandet eller værtsmedlemsstaten ikke anmode om genindsendelse af dokumenter, der allerede er indeholdt i IMI-dossieret, og som fortsat er gyldige.

4. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter om fastsættelse af de nærmere tekniske bestemmelser, de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre integriteten, fortroligheden og nøjagtigheden af de oplysninger, som er indeholdt i det europæiske erhvervspas og i IMI-dossieret, betingelserne og procedurerne for udstedelse af et europæisk erhvervspas, herunder muligheden for at downloade det eller fremsende opdateringer til dossieret. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 58.

Artikel 4c

Europæisk erhvervspas for midlertidig levering af tjenesteydelser, der ikke er omhandlet i artikel 7, stk. 4

1. Den kompetente myndighed i hjemlandet kontrollerer ansøgningen, opretter og validerer det europæiske erhvervspas senest to uger fra datoen for modtagelse af en fuldstændig ansøgning. Den underretter ansøgeren og den medlemsstat, i hvilken ansøgeren påtænker at levere tjenesteydelser, om valideringen af det europæiske erhvervspas. Den erklæring, som er omhandlet i artikel 7, udgøres af fremsendelsen af godkendelsesoplysninger til de pågældende værtsmedlemsstater. Værtsmedlemsstaten kan ikke kræve yderligere erklæringer i henhold til artikel 7 i de efterfølgende to år.

2. Afgørelser truffet i hjemlandet eller manglende afgørelse inden for perioden på to uger, jf. stk. 1, kan påklages efter national ret.

3. Hvis indehaveren af et europæisk erhvervspas ønsker at levere tjenesteydelser i andre medlemsstater end dem, der oprindeligt blev oplyst, jf. stk. 1, eller fortsat ønsker at levere tjenesteydelser efter udløbet af den toårige periode, jf. stk. 1, kan vedkommende fortsat anvende det i stk. 1 nævnte europæiske erhvervspas. I sådanne tilfælde fremsætter indehaveren af det europæiske erhvervspas den erklæring, der er anført i artikel 7.

4. Det europæiske erhvervspas forbliver gyldigt, så længe indehaveren bevarer retten til at udøve virksomhed i hjemlandet på grundlag de dokumenter og oplysninger, der er indeholdt i IMI-dossieret.

Artikel 4d

Europæisk erhvervspas for etablering og midlertidig levering af tjenesteydelser i henhold til artikel 7, stk. 4

1. Efter modtagelse af en fuldstændig ansøgning om et europæisk erhvervspas skal den kompetente myndighed i hjemlandet inden for to uger kontrollere og bekræfte ægtheden og gyldigheden af de fremsendte bilag, oprette et europæisk erhvervspas, fremsende det til validering hos den kompetente myndighed i værtsmedlemsstaten og underrette denne myndighed om det relevante IMI-dossier. Hjemlandet holder ansøgeren underrettet om procedureforløbet.

2. I de tilfælde, der er nævnt i artikel 16, 21 og 49a, træffer værtsmedlemsstaten afgørelse om validering af et europæisk erhvervspas, jf. stk. 1, senest en måned efter datoen for modtagelse af det europæiske erhvervspas, som er fremsendt af hjemlandet. I tilfælde af begrundet tvivl kan værtsmedlemsstaten anmode om yderligere oplysninger fra hjemlandet. Denne anmodning suspenderer ikke fristen på en måned.

3. I de tilfælde, der er nævnt i artikel 7, stk. 4, og artikel 14, træffer værtsmedlemsstaten afgørelse om, hvorvidt indehaverens kvalifikationer kan anerkendes, eller om den pågældende skal pålægges udligningsforanstaltninger senest to måneder efter datoen for validering af det europæiske erhvervspas, som er fremsendt af hjemlandet. I tilfælde af begrundet tvivl kan værtsmedlemsstaten anmode om yderligere oplysninger fra hjemlandet. Denne anmodning suspenderer ikke fristen på to måneder.

4. Hvis værtsmedlemsstaten pålægger ansøgeren at aflægge en egnedhedsprøve i henhold til artikel 7, stk. 4, skal ansøgeren kunne levere tjenesteydelsen senest en måned efter afgørelsen, jf. stk. 3.
5. Hvis værtsmedlemsstaten ikke træffer afgørelse inden udløbet af tidsfristerne i stk. 2 og 3 eller ikke anmoder om yderligere oplysninger inden en måned regnet fra datoen for hjemlandets modtagelse af det europæiske erhvervspas, anses det europæiske erhvervspas for valideret af værtsmedlemsstaten og udgør en anerkendelse af den erhvervsmæssige kvalifikation i forhold til det pågældende regulerede erhverv i værtsmedlemsstaten.
6. Disse foranstaltninger, som træffes af hjemlandet i overensstemmelse med stk. 1, erstatter enhver ansøgning om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer efter national lovgivning i værtsmedlemsstaten.
7. Afgørelser truffet af hjemlandet og værtsmedlemsstaten i henhold til stk. 1-5 eller manglende afgørelse fra hjemlandets side kan påklages efter national ret i den pågældende medlemsstat.

Artikel 4e

Behandling af og adgang til oplysninger vedrørende det europæiske erhvervspas

1. De kompetente myndigheder i værtsmedlemsstaten og hjemlandet ajourfører det pågældende IMI-dossier rettidigt med oplysninger om disciplinære eller strafferetlige sanktioner eller om andre alvorlige, konkrete forhold, der vil kunne få følger for pasindehaverens udøvelse af en virksomhed i henhold til dette direktiv. Disse opdateringer omfatter sletning af oplysninger, som ikke længere er påkrævet. Indehaveren af det europæiske erhvervspas og de kompetente myndigheder, som håndterer det pågældende IMI-dossier, underrettes om eventuelle opdateringer foretaget af de pågældende kompetente myndigheder.
2. Adgangen til oplysninger i IMI-dossieret er forbeholdt de kompetente myndigheder i hjemlandet og værtsmedlemsstaten og indehaveren af det europæiske erhvervspas i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF(**)
3. Oplysninger om de enkelte ansøgere må kun behandles af de relevante myndigheder i hjemlandet og værtsmedlemsstaten i forbindelse med det europæiske erhvervspas, jf. bestemmelserne om beskyttelse af den offentlige sikkerhed og sundhed og direktiv 95/46/EF.
4. Det europæiske erhvervspas indeholder kun de oplysninger, der er nødvendige for at vurdere, om pasindehaveren har ret til at udøve det erhverv, for hvilket passet er udstedt, bl.a. for- og efternavn, fødedato og fødested, erhverv, gældende ordning, de kompetente myndigheder, erhvervspasnummer, sikkerhedsdetaljer og henvisning til et gyldigt identitetsbevis.
5. Medlemsstaterne sikrer, at indehaveren af et europæisk erhvervspas til enhver tid efter anmodning kan bede om berigtigelse, sletning og blokering af sit dossier i IMI-systemet, og at indehaveren er informeret om denne ret på tidspunktet for udstedelse af det europæiske erhvervspas og mindes om denne ret hvert andet år efter udstedelsen af det europæiske erhvervspas.

6. Med hensyn til behandlingen af personoplysninger i det europæiske erhvervspas og samtlige dossierer i IMI anses de kompetente myndigheder i medlemsstaterne for registeransvarlige som omhandlet i direktiv 95/46/EF. Med hensyn til Kommissionens ansvar i henhold til stk. 1-4 og behandlingen af personoplysninger i forbindelse hermed betragtes Kommissionen som registeransvarlig som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001(***)).

7. Medlemsstaterne sørger for, at arbejdsgivere, kunder, patienter og andre interesserede parter kan kontrollere ægtheden og gyldigheden af et europæisk erhvervspas, som de har fået forelagt af pasindehaveren, jf. dog stk. 2 og 3.

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der præciserer betingelserne for at opnå adgang til IMI-dossieret, de tekniske metoder og procedurer for kontrol, som er omhandlet i første afsnit. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 58.

Artikel 4f

Delvis adgang

1. Den kompetente myndighed i værtsmedlemsstaten giver delvis adgang til erhvervsmæssig virksomhed på dens område, såfremt følgende betingelser er opfyldt:

a) forskellene mellem den erhvervsmæssige aktivitet, der lovligt udøves i hjemlandet, og det lovregulerede erhverv i værtsmedlemsstaten er så store, at anvendelsen af udligningsforanstaltninger ville forudsætte, at ansøgeren gennemfører en samlet uddannelse i værtsmedlemsstaten for at opnå adgang til det lovregulerede erhverv i sin helhed i værtsmedlemsstaten

b) den erhvervsmæssige virksomhed kan objektivt set udskilles fra andre aktiviteter, som er omfattet af det lovregulerede erhverv i værtsmedlemsstaten.

Med henblik på anvendelsen af litra b) anses en aktivitet for at kunne udskilles, hvis den udøves som en selvstændig aktivitet i hjemlandet.

2. Anmodning om delvis adgang kan afvises, hvis afvisningen er begrundet i et tvingende alment hensyn som f.eks. den offentlige sundhed, hvis det indebærer, at det tilsigtede mål opfyldes, og hvis det ikke går ud over, hvad der er strengt nødvendigt.

3. Ansøgninger om etablering i værtsmedlemsstaten behandles i henhold til kapitel I og IV i afsnit III i tilfælde af etablering i værtsmedlemsstaten.

4. Ansøgninger om midlertidig levering af tjenesteydelser i værtsmedlemsstaten for så vidt angår erhvervsmæssig virksomhed, der har konsekvenser for den offentlige sundhed og sikkerhed, behandles i overensstemmelse med afsnit II.

5. Uanset artikel 7, stk. 4, sjette afsnit, og artikel 52, stk. 1, udøves den erhvervsmæssige virksomhed under den erhvervsmæssige titel i hjemlandet efter tildeling af delvis adgang.

(*) EUT [IMI-forordningen]

(**) EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

(**) EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1".

6) I artikel 5 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, litra b), affattes således:

"b) hvis tjenesteyderen flytter til en anden medlemsstat og har udøvet dette erhverv i en eller flere medlemsstater i mindst to år inden for de sidste ti år, der går forud for leveringen af tjenesteydelsen, når erhvervet ikke er lovreguleret i etableringsmedlemsstaten.

Med henblik på anvendelsen af stk. 1, litra b), finder kravet om mindst to års erhvervsudøvelse ikke anvendelse i følgende tilfælde:

a) erhvervet eller uddannelsen til erhvervet er lovreguleret

b) tjenesteyderen ledsager tjenestemodtageren, forudsat at tjenestemodtageren har sædvanligt opholdssted i tjenesteyderens etableringsmedlemsstat, og erhvervet ikke er anført på listen nævnt i artikel 7, stk. 4."

b) Følgende indsættes som stk. 4:

"4. For så vidt angår notarer er de officielt bekræftede dokumenter og andre autentificeringsaktiviteter, der kræver værtsmedlemsstatens påstempling, ikke omfattet af udvekslingen af tjenesteydelser."

7) I artikel 7 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 ændres som følger:

i) Litra e) affattes således:

"e) for erhverv inden for sikkerhedssektoren og sundhedssektoren, bevis for, at den pågældende ikke er frakendt retten til at udøve denne virksomhed, hverken midlertidigt eller endeligt, eller er idømt nogen straffedom, såfremt medlemsstaten stiller krav herom for sine egne statsborgere".

ii) Følgende indsættes som litra f):

"f) med hensyn til de uddannelsesbeviser, der er nævnt i artikel 21, stk. 1, og med hensyn til certifikater for erhvervede rettigheder, jf. artikel 23, 26, 27, 30, 33, 33a, 37, 39 og 43, bevis for kendskab til værtsmedlemsstatens sprog".

b) Som stk. 2a indsættes:

"2a. En erklæring fremlagt af en tjenesteyder er gyldig på hele den pågældende medlemsstats område."

c) Stk. 4 affattes således:

"4. Når tjenesteyderen første gang udfører en tjenesteydelse inden for lovregulerede erhverv, der har konsekvenser for den offentlige sundhed og sikkerhed, og som ikke er omfattet af automatisk anerkendelse i henhold til kapitel II eller III i afsnit III, kan den kompetente myndighed i værtsmedlemsstaten kontrollere tjenesteyderens erhvervsmæssige kvalifikationer, inden den pågældende første gang udfører tjenesteydelsen. Den forudgående kontrol kan kun foretages, når formålet med kontrollen er at undgå alvorlig skade for tjenestemodtagerens sundhed eller sikkerhed på grund af tjenesteyderens manglende erhvervsmæssige kvalifikationer, og når den ikke er mere omfattende end nødvendigt med henblik herpå.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen, hvilke erhverv der kræver forudgående kontrol af kvalifikationer med henblik på at undgå alvorlig skade for tjenestemodtagerens sundhed eller sikkerhed i henhold til nationale love og forskrifter. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen en særlig begrundelse for opførelse af disse erhverv på listen.

Den kompetente myndighed underretter inden højst en måned efter modtagelsen af anmeldelsen og de medfølgende dokumenter tjenesteyderen om enten sin beslutning om ikke at kontrollere hans kvalifikationer eller resultatet af en sådan kontrol. I tilfælde af vanskeligheder, der kan betyde forsinkelser, meddeler den kompetente myndighed inden for en måned tjenesteyderen grunden til forsinkelsen. Vanskeligheden skal være løst senest en måned efter meddelelsen, og afgørelsen skal være truffet senest to måneder efter løsning af vanskeligheden.

Hvis der er en væsentlig forskel mellem tjenesteyderens erhvervsmæssige kvalifikationer og den uddannelse, der kræves i værtsmedlemsstaten, og denne forskel kan skade den offentlige sikkerhed eller sundhed og ikke kan opvejes af tjenesteyderen gennem erhvervserfaring eller livslang læring, skal værtsmedlemsstaten give tjenesteyderen mulighed for at bevise, at han har erhvervet den manglende viden eller kompetence, navnlig ved hjælp af en egnethedsprøve. Under alle omstændigheder skal udførelsen af tjenesteydelsen kunne begynde inden en måned efter, at der er truffet afgørelse i henhold til tredje afsnit.

Foreligger der ikke svar fra den kompetente myndighed inden for de frister, der er fastsat i tredje og fjerde afsnit, kan tjenesteydelsen udføres.

I de tilfælde, hvor kvalifikationer er blevet bekræftet i overensstemmelse med første til femte afsnit, leveres tjenesteydelsen under den faglige titel, der anvendes i værtsmedlemsstaten."

8) Artikel 8, stk. 1, affattes således:

"1. De kompetente myndigheder i værtsmedlemsstaten kan af de kompetente myndigheder i etableringsmedlemsstaten i tvivlstilfælde kræve relevante oplysninger om, at tjenesteyderen er lovligt etableret, om redelig adfærd og om, at tjenesteyderen ikke har været idømt faglige disciplinære eller strafferetlige sanktioner. I tilfælde af kvalifikationskontrol kan de kompetente myndigheder i værtsmedlemsstaten anmode de kompetente myndigheder i etableringsmedlemsstaten om oplysninger vedrørende tjenesteyderens uddannelsesforløb i det omfang, det er nødvendigt for at vurdere, om

der er betydelige forskelle, som kan skade den offentlige sikkerhed eller sundhed. De kompetente myndigheder i etableringsmedlemsstaten meddeler disse oplysninger i overensstemmelse med artikel 56."

9) I artikel 11 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 affattes indledningen således:

"Med henblik på anvendelsen af artikel 13 og artikel 14, stk. 6, placeres de faglige kvalifikationer på følgende niveauer."

b) Litra c), nr. ii), affattes således:

"ii) lovreguleret uddannelse eller, hvis det drejer sig om lovregulerede erhverv, erhvervsuddannelse med særlig struktur, med kompetencer ud over det, der angives på niveau b, svarende til uddannelsesniveaue i nr. i), og som har et tilsvarende fagligt niveau og sætter den pågældende i stand til at opnå en stilling med tilsvarende ansvar og opgaver, forudsat at eksamensbeviset er ledsaget af en attest fra hjemlandet."

c) Litra d) og e) affattes således:

"d) et eksamensbevis for gennemførelsen af et postgymnasialt uddannelsesforløb af mindst tre og højst fire års varighed eller af tilsvarende varighed på deltidsbasis ved et universitet eller en højere læreanstalt eller en anden institution på samme niveau eller, hvis dette er gældende i hjemlandet, et tilsvarende antal meritpoint i henhold til det europæiske meritoverførsels- og meritakkumuleringsystem (ECTS), samt den erhvervsuddannelse, der eventuelt kræves ud over dette postgymnasiale uddannelsesforløb

e) et eksamensbevis for gennemførelsen af et postgymnasialt uddannelsesforløb af mindst fire års varighed eller af tilsvarende varighed på deltidsbasis ved et universitet eller en højere læreanstalt eller en anden institution på samme niveau eller, hvis dette er gældende i hjemlandet, et tilsvarende antal meritpoint i henhold til det europæiske meritoverførsels- og meritakkumuleringsystem (ECTS), samt den erhvervsuddannelse, der eventuelt kræves ud over dette postgymnasiale uddannelsesforløb."

d) Stk. 2 udgår.

10) Artikel 12, stk. 1, affattes således:

"Med et uddannelsesbevis, der attesterer en uddannelse som omhandlet i artikel 11, også med hensyn til det pågældende niveau, sidestilles ethvert uddannelsesbevis eller samtlige sådanne uddannelsesbeviser under ét, som er udstedt af en kompetent myndighed i en medlemsstat, hvis der er tale om beviser for en uddannelse, der har fundet sted i EU på fuld tid eller på deltid, inden for eller uden for de formelle programmer, og som i den pågældende medlemsstat anerkendes som værende på tilsvarende niveau, og hvis der i denne medlemsstat til disse beviser er knyttet de samme rettigheder vedrørende adgang til og udøvelse af et erhverv, eller som kvalificerer til udøvelsen af det pågældende erhverv."

11) Artikel 13 affattes således:

"Artikel 13

Betingelser for anerkendelse

1. Når der i en værtsmedlemsstat kræves bestemte erhvervsmæssige kvalifikationer for adgang til eller udøvelse af et lovreguleret erhverv, skal denne medlemsstats kompetente myndighed give ansøgeren mulighed for at få adgang til dette erhverv og udøve det på samme vilkår som dem, der gælder for landets egne statsborgere, hvis han er i besiddelse af det kursus- eller uddannelsesbevis, jf. artikel 11, som i en anden medlemsstat er foreskrevet som betingelse for at få adgang til eller for at udøve det samme erhverv.

Kursus- og uddannelsesbeviser skal være udstedt af en kompetent myndighed i en medlemsstat, der er udpeget i overensstemmelse med denne medlemsstats love eller administrative bestemmelser.

2. Tilladelse til adgang til eller udøvelse af erhvervet som omhandlet i stk. 1 skal også gives til ansøgere, der er i besiddelse af et kursus- og uddannelsesbevis, jf. artikel 11, som er udstedt i en anden medlemsstat, hvor dette erhverv ikke er lovreguleret.

Kursus- eller uddannelsesbeviserne skal opfylde følgende betingelser:

a) de er udstedt af en kompetent myndighed i en medlemsstat, der er udpeget i overensstemmelse med denne medlemsstats love eller administrative bestemmelser

b) de attesterer, at indehaveren er forberedt til at udøve det pågældende erhverv.

3. Hvis det drejer sig om et kursus- og uddannelsesbevis som nævnt i stk. 1 og 2 eller et certifikat for lovreguleret uddannelse eller erhvervsuddannelse med særlig struktur, der svarer til niveauet i artikel 11, litra c), nr. i), skal værtsmedlemsstaten acceptere det niveau, der er attesteret eller bekræftet i hjemlandet.

4. Uanset stk. 1 og 2 i denne artikel kan værtsmedlemsstatens kompetente myndighed nægte personer, der er i besiddelse af det uddannelsesbevis eller kursusbevis, adgang til udøvelse af erhvervet på dets område, hvis den nationale kvalifikation, som er nødvendig for udøvelse af erhvervet, er klassificeret under litra d) eller e) i artikel 11."

12) I artikel 14 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Artikel 13 er ikke til hinder for, at værtsmedlemsstaten af ansøgeren kræver, at han gennemgår en prøvetid, der dog ikke må overstige tre år, eller går op til en egnethedsprøve, såfremt den uddannelse, han har fået, omfatter fag eller discipliner, der er væsentligt forskellige fra dem, der er omfattet af det uddannelsesbevis, som er foreskrevet i værtsmedlemsstaten."

- b) Stk. 2, tredje afsnit, affattes således:

"Finder Kommissionen, at den i andet afsnit omhandlede fravigelse ikke er hensigtsmæssig, eller at den ikke er i overensstemmelse med EU-retten, vedtager den en gennemførelsesafgørelse senest seks måneder efter modtagelsen af alle nødvendige oplysninger med henblik på at anmode den pågældende medlemsstat om at undlade at træffe den påtænkte foranstaltning. Har Kommissionen ikke reageret inden udløbet af denne frist, kan fravigelsen anvendes."

- c) I stk. 3 indsættes følgende som andet afsnit:

"Vedrørende erhvervet som notar kan værtsmedlemsstaten i forbindelse med fastsættelsen af udligningsforanstaltningen tage hensyn til de specifikke aktiviteter inden for dette erhverv, som udføres på dens område, navnlig for så vidt angår valget af, hvilken lov der skal anvendes."

- d) Stk. 4 og 5 affattes således:

"4. Med henblik på anvendelsen af stk. 1 og 5 forstås ved "fag eller discipliner, der er væsentligt forskellige", fag eller discipliner, som er væsentlige for udøvelsen af erhvervet, og med hensyn til hvilke den uddannelse, migranten har fået, udviser væsentlige forskelle i indhold i forhold til den uddannelse, der kræves i værtsmedlemsstaten.

5. Stk. 1 anvendes under overholdelse af proportionalitetsprincippet. Hvis værtsmedlemsstaten således agter at kræve af ansøgeren, at han gennemgår en prøvetid eller går op til en egnethedsprøve, skal den forud herfor kontrollere, om de kundskaber, færdigheder og kompetencer, ansøgeren har erhvervet i løbet af sin erhvervserfaring og gennem livslang læring i en medlemsstat eller et tredjeland, helt eller delvist dækker de i stk. 4 omhandlede fag eller discipliner, der er væsentligt forskellige."

- e) Følgende indsættes som stk. 6 og 7:

"6. Beslutningen om at kræve prøvetid eller egnethedsprøve skal være behørigt begrundet. Den skal navnlig indeholde følgende begrundelse:

a) angive det kvalifikationsniveau, der kræves i værtsmedlemsstaten, og ansøgerens kvalifikationsniveau i henhold til listen i artikel 11

b) angive de(t) område(r), hvor der er identificeret væsentlige forskelle

c) redegøre for disse væsentlige forskelle med hensyn til indhold

d) redegøre for, hvorfor ansøgeren som følge af disse væsentlige forskelle ikke kan udøve sit erhverv på tilfredsstillende vis på værtsmedlemsstatens område

e) redegøre for, hvorfor disse væsentlige forskelle ikke kan udlignes af de kundskaber, færdigheder og kompetencer, som ansøgeren har erhvervet gennem erhvervserfaring og livslang læring.

7. Egnethedsprøven, som er omhandlet i stk. 1, skal afholdes mindst to gange årligt, og ansøgerne skal kunne få lov til at tage prøven om mindst en gang, hvis de ikke består den første prøve."

13) Artikel 15 udgår.

14) Artikel 20 affattes således:

"Artikel 20

Tilpasning af listerne over former for virksomhed i bilag IV

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 58a vedrørende tilpasning af listerne over former for virksomhed i bilag IV, som i medfør af artikel 16 er omfattet af anerkendelse af erhvervs erfaring, med henblik på ajourføring eller tydeliggørelse af nomenklaturen, forudsat at dette ikke indebærer en begrænsning af virksomheden i de enkelte kategorier."

15) Artikel 21, stk. 4, 6 og 7, udgår.

16) Som artikel 21a indsættes:

"Artikel 21a

Underretningsprocedure

1. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de love og administrative bestemmelser, de vedtager om udstedelse af uddannelsesbeviser på det område, der er omfattet af dette kapitel.

Når det gælder uddannelsesbeviser som omhandlet i afdeling 8, underrettes de øvrige medlemsstater desuden i henhold til første afsnit.

2. Den i stk. 1 omhandlede underretning ledsages af en rapport, der dokumenterer, at uddannelsesbeviserne er i overensstemmelse med kravene i dette direktiv. Rapporten udstedes af den myndighed, der er udpeget af medlemsstaten, og som har kapacitet til at vurdere, om uddannelsesbeviserne er i overensstemmelse med dette direktiv.

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 58a med henblik på tilpasning af punkt 5.1.1 til 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 og 5.7.1 i bilag V, hvori den angiver og ajourfører de benævnelser, medlemsstaterne har vedtaget for uddannelsesbeviserne, og, hvis det er relevant, det organ, der udsteder uddannelsesbeviset, det certifikat, der ledsager beviset, og den tilsvarende faglige titel.

4. Finder Kommissionen, at de i stk. 1 meddelte akter ikke er i overensstemmelse med dette direktiv, vedtager den en gennemførelsesafgørelse om den manglende overensstemmelse senest seks måneder efter modtagelsen af alle nødvendige oplysninger."

17) I artikel 22 indsættes som stk. 2:

"Med henblik på anvendelsen af stk. 1, litra b), fremsender de kompetente myndigheder i medlemsstaterne fra [indsæt dato - dagen efter datoen i artikel 3, stk. 1, første afsnit] og derefter hvert femte år offentligt tilgængelige rapporter til Kommissionen og de øvrige medlemsstater om deres efter- og videreuddannelsesprocedurer for læger, speciallæger og sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, tandlæger, specialtandlæger, dyrlæger, jordemødre og farmaceuter."

18) I artikel 24 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

"2. Den medicinske grunduddannelse omfatter mindst fem års studier eller tilsvarende ECTS-meritpoint, hvilket omfatter mindst 5 500 timers teoretisk og praktisk undervisning ved et universitet eller under tilsyn af et universitet.

For personer, som påbegyndte deres studier inden den 1. januar 1972, kan den i første afsnit omhandlede uddannelse omfatte en praktisk heltidsuddannelse på universitetsniveau af seks måneders varighed under tilsyn af de kompetente myndigheder."

b) Følgende indsættes som stk. 4:

"Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 58a vedrørende foranstaltninger, der præciserer:

a) det fyldestgørende kendskab til videnskaber, som omhandlet i stk. 3, litra a), i overensstemmelse med de videnskabelige og teknologiske fremskridt og den nødvendige kompetence, som et sådant kendskab bør give anledning til

b) det tilstrækkelige kendskab til de emner, der er omhandlet i stk. 3, litra b), og den nødvendige kompetence til at opnå et sådant kendskab i overensstemmelse med de videnskabelige fremskridt og udviklingen på uddannelsesområdet i medlemsstaterne

c) det fyldestgørende kendskab til kliniske discipliner og behandlinger, som omhandlet i stk. 3, litra c), og den nødvendige kompetence, som et sådant kendskab bør give anledning til på baggrund af den videnskabelige og tekniske udvikling

d) den passende kliniske erfaring, som omhandlet i stk. 3, litra d), og den nødvendige kompetence, som en sådan erfaring bør give anledning til på baggrund af de videnskabelige og teknologiske fremskridt og udviklingen på uddannelsesområdet i medlemsstaterne."

19) I artikel 25 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Adgang til speciallægeuddannelsen forudsætter gennemførelse og godkendelse af et medicinsk grunduddannelsesforløb som omhandlet i artikel 24, stk. 2, som har ført til erhvervelse af relevante grundlæggende medicinske kundskaber."

b) Som stk. 3a indsættes:

"3a. Medlemsstaterne kan i national lovgivning fastsætte bestemmelser, hvorefter der kan gives delvis dispensation for dele af speciallægeuddannelsen, hvis disse dele af uddannelsen allerede er gennemført under et andet specialuddannelsesforløb, som er nævnt i punkt 5.1.3 i bilag V, og forudsat at erhvervsudøveren allerede har opnået dette tidligere kvalifikationsbevis som speciallæge i den pågældende medlemsstat. Medlemsstaterne sikrer, at den dispensation, der gives, ikke omfatter mere end en tredjedel af minimumsvarigheden af speciallægeuddannelsen som nævnt i punkt 5.1.3 i bilag V.

Hver medlemsstat informerer Kommissionen og de øvrige medlemsstater om den pågældende nationale lovgivning sammen med en detaljeret redegørelse for sådanne delvise dispensationer."

c) Stk. 5 affattes således:

"5. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 58a vedrørende tilpasninger af uddannelsernes mindstevarighed, som omhandlet i punkt 5.1.3 i bilag V, til den videnskabelige og teknologiske udvikling."

20) Artikel 26, stk. 2, affattes således:

"Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 58a vedrørende tilføjelse til bilag V, punkt 5.1.3, af nye lægespecialer, som er fælles for mindst en tredjedel af medlemsstaterne, med henblik på ajourføring af dette direktiv under hensyn til ændringer i de nationale lovgivninger."

21) Artikel 28, stk. 1, affattes således:

"1. Adgang til den særlige uddannelse til alment praktiserende læge forudsætter gennemførelse og godkendelse af et medicinsk grunduddannelsesforløb som omhandlet i artikel 24, stk. 2."

22) I artikel 31 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Adgang til uddannelsen som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje forudsætter 12 års almen skolegang afsluttet med et eksamensbevis, certifikat eller andet kvalifikationsbevis, udstedt af de kompetente myndigheder eller organer i en medlemsstat, eller med et certifikat som bevis for bestået adgangseksamen på samme niveau til sygeplejeskolerne."

b) Stk. 2, andet afsnit, affattes således:

"Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 58a vedrørende ændring af listen i punkt 5.2.1 i bilag V med henblik på tilpasning til de uddannelsesmæssige, videnskabelige og tekniske fremskridt."

c) Stk. 3, første afsnit, affattes således:

"Uddannelsen som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje omfatter mindst 4 600 timers teoretisk og klinisk uddannelse, hvor den teoretiske uddannelse udgør mindst en tredjedel og den kliniske uddannelse mindst halvdelen af uddannelsens mindsteverighed. Medlemsstaterne kan give delvis dispensation til personer, som har gennemgået en del af denne uddannelse i forbindelse med andre uddannelser, der mindst ligger på et tilsvarende niveau."

d) Følgende indsættes som stk. 7:

"Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 58a vedrørende foranstaltninger, der præciserer:

a) det fyldestgørende kendskab til de videnskaber, der vedrører den almene sundheds- og sygepleje, som omhandlet i stk. 6, litra a), på baggrund af de videnskabelige og teknologiske fremskridt og den nødvendige kompetence, et sådant kendskab bør give anledning til, i overensstemmelse med de videnskabelige og teknologiske fremskridt og den seneste udvikling på uddannelsesområdet

b) det tilstrækkelige kendskab til de emner, der er omhandlet i stk. 6, litra a), og den nødvendige kompetence, der følger af et sådant kendskab, i overensstemmelse med de videnskabelige og teknologiske fremskridt og den seneste udvikling på uddannelsesområdet

c) det tilstrækkelige kendskab til de emner, der er omhandlet i stk. 6, litra b), og den nødvendige kompetence, der følger af et sådant kendskab, i overensstemmelse med de videnskabelige fremskridt og den seneste udvikling på uddannelsesområdet

d) den fyldestgørende kliniske erfaring, der er omhandlet i stk. 6, litra c), og den nødvendige kompetence, der følger af en sådan fyldestgørende klinisk erfaring, i overensstemmelse med de videnskabelige og teknologiske fremskridt og den seneste udvikling på uddannelsesområdet."

23) I artikel 33 foretages følgende ændringer:

a) Som stk. 1a indsættes:

"1a. Medlemsstaterne anerkender automatisk kvalifikationsbeviser for sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, hvis ansøgeren påbegyndte uddannelsen inden [indsæt dato – ikrafttrædelse af det ændrede direktiv], og adgangskravet var ti års almen skolegang eller et tilsvarende alment uddannelsesniveau, og kvalifikationsbeviset i øvrigt opfylder samtlige uddannelseskrav i artikel 31."

b) Stk. 3 affattes således:

"3. Medlemsstaterne anerkender uddannelsesbeviser for sygepleje udstedt i Polen for sygeplejersker, der afsluttede en uddannelse inden den 1. maj 2004, men som ikke opfylder minimumsuddannelseskravene i artikel 31, såfremt de forelægger bevis for gennemført uddannelse svarende til bachelorniveau, og beviset er udstedt, efter at de pågældende har fulgt et særligt efteruddannelsesprogram, der er beskrevet i artikel 11 i lov af 20. april 2004 om ændring af lov om erhvervene sygeplejerske og jordemoder og visse andre retsakter (jf. Republikken Polens Statstidende af 30. april

2004 nr. 92, pos. 885) samt sundhedsministerens forordning af 12. april 2010 om ændring af sundhedsministerens forordning af 11. maj 2004 om de nærmere bestemmelser for uddannelse af sygeplejersker og jordemødre, der har taget studentereksamen (afsluttende eksamen — "matura") på den sundhedsfaglige gymnasielinje (sygepleje og fødselshjælp) (jf. Republikken Polens Statstidende af 21 april 2010, nr. 65, pos. 420), idet hensigten er at kontrollere, at den pågældende har viden og kompetence på samme niveau som sygeplejersker med de kvalifikationer, som for Polens vedkommende er defineret i bilag V, punkt 5.2.2."

24) I artikel 34 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2, første og andet afsnit, affattes således:

"Den grundlæggende tandlægeuddannelse består af mindst fem års teoretiske og praktiske studier på heltidsbasis, eller tilsvarende ECTS-meritpoint, ved et universitet, ved en højere læreanstalt på et tilsvarende anerkendt niveau eller under tilsyn af et universitet og omfatter mindst det uddannelsesprogram, der er anført i bilag V, punkt 5.3.1.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 58a vedrørende ændringer af listen i punkt 5.2.1 i bilag V med henblik på tilpasning til de videnskabelige og tekniske fremskridt."

b) Følgende indsættes som stk. 4:

"Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 58a vedrørende foranstaltninger, der præciserer:

a) det fyldestgørende kendskab til de videnskaber, der vedrører tandlægevirkksomhed, og en god forståelse af videnskabelig metode som omhandlet i stk. 3, litra a), og den nødvendige kompetence, der følger af et sådant kendskab og en sådan forståelse, i overensstemmelse med de videnskabelige og teknologiske fremskridt og den seneste udvikling på uddannelsesområdet

b) det fyldestgørende kendskab til de emner, der er omhandlet i stk. 3, litra b), og den nødvendige kompetence, der følger af et sådant kendskab, i overensstemmelse med de videnskabelige og teknologiske fremskridt og den seneste udvikling på uddannelsesområdet

c) det fyldestgørende kendskab til de emner, der er omhandlet i stk. 3, litra c), og den nødvendige kompetence, der følger af et sådant kendskab, i overensstemmelse med de videnskabelige og teknologiske fremskridt

d) det fyldestgørende kendskab til kliniske discipliner og metoder, der er omhandlet i stk. 3, litra d), og den nødvendige kompetence, der følger heraf, i overensstemmelse med de videnskabelige og teknologiske fremskridt

e) den fyldestgørende kliniske erfaring, der er omhandlet i stk. 3, litra e), i overensstemmelse med den seneste udvikling på uddannelsesområdet."

25) I artikel 35 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2, andet afsnit, affattes således:

"Specialtandlægeuddannelsen følges på heltidsbasis i mindst tre år under tilsyn af de kompetente myndigheder eller organer og kan ligeledes udtrykkes i ECTS-meritpoint. Den omfatter specialtandlægekandidatens personlige deltagelse i de pågældende forvaltningers virksomhed og ansvar."

b) Stk. 2, tredje afsnit, udgår.

c) Følgende indsættes som stk. 4:

"4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 58a vedrørende tilpasninger af uddannelsernes mindstevarighed, som omhandlet i stk. 2, med henblik på tilpasning til de videnskabelige og tekniske fremskridt.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 58a vedrørende tilføjelse til bilag V, punkt 5.3.3, af nye tandlægespecialer, som er fælles for mindst en tredjedel af medlemsstaterne, med henblik på ajourføring af dette direktiv under hensyn til ændringer i de nationale lovgivninger."

26) I artikel 38 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, første og andet afsnit, affattes således:

"Dyrlægeuddannelsen består af mindst fem års teoretiske og praktiske studier på heltidsbasis, som ligeledes kan udtrykkes i ECTS-meritpoint, ved et universitet, ved en højere læreanstalt på et tilsvarende anerkendt niveau eller under tilsyn af et universitet og omfatter mindst det uddannelsesprogram, der er anført i bilag V, punkt 5.4.1.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 58a vedrørende ændringer af listen i punkt 5.4.1 i bilag V med henblik på tilpasning til de videnskabelige og tekniske fremskridt."

b) Følgende indsættes som stk. 4:

"Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 58a vedrørende foranstaltninger, der præciserer:

a) det fyldestgørende kendskab til de videnskaber, der er omhandlet i stk. 3, litra a), og den nødvendige kompetence, der følger af et sådant kendskab, i overensstemmelse med de videnskabelige og teknologiske fremskridt

b) det fyldestgørende kendskab til raske dyrs anatomi og funktioner som omhandlet i stk. 3, litra b), og den nødvendige kompetence, et sådant kendskab giver anledning til, i overensstemmelse med de videnskabelige og teknologiske fremskridt

c) det fyldestgørende kendskab til dyrs adfærd, beskyttelse og sygdomme som omhandlet i stk. 3, litra c) og d), og den nødvendige kompetence, et sådant kendskab

giver anledning til, i overensstemmelse med de videnskabelige og teknologiske fremskridt

d) det fyldestgørende kendskab til forebyggende medicin som omhandlet i stk. 3, litra e), og den nødvendige kompetence, et sådant kendskab giver anledning til, i overensstemmelse med de videnskabelige og teknologiske fremskridt

e) det fyldestgørende kendskab til de emner, der er omhandlet i stk. 3, litra f), og den nødvendige kompetence, et sådant kendskab giver anledning til, i overensstemmelse med de videnskabelige og teknologiske fremskridt

f) den fyldestgørende kliniske og praktiske erfaring som omhandlet i stk. 3, litra h), og den nødvendige kompetence, et sådant kendskab bør give anledning til, i overensstemmelse med den seneste udvikling på uddannelsesområdet."

27) I artikel 40 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, andet afsnit, affattes således:

"Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 58a vedrørende ændring af listen i punkt 5.5.1 i bilag V med henblik på tilpasning til de uddannelsesmæssige, videnskabelige og tekniske fremskridt."

b) Stk. 2 affattes således:

"2. Adgang til jordemoderuddannelsen forudsætter, at en af følgende betingelser er opfyldt:

a) gennemførelse af mindst 12 års almen skolegang eller et certifikat som bevis for bestået adgangseksamen på samme niveau til en jordemoderskole (for uddannelsesvej I)

b) besiddelse af et uddannelsesbevis som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, jf. bilag V, punkt 5.2.2 (for uddannelsesvej II)."

c) Følgende indsættes som stk. 4:

"Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 58a vedrørende foranstaltninger, der præciserer:

a) det fyldestgørende kendskab til de videnskaber, som jordemodervirksomheden bygger på, som omhandlet i stk. 3, litra a), og den nødvendige kompetence, et sådant kendskab giver anledning til, i overensstemmelse med de videnskabelige og teknologiske fremskridt

b) det fyldestgørende kendskab til de emner, der er omhandlet i stk. 3, litra c), og den nødvendige kompetence, et sådant kendskab giver anledning til, i overensstemmelse med de videnskabelige og teknologiske fremskridt

c) den fyldestgørende kliniske erfaring, som omhandlet i stk. 3, litra d), og den nødvendige kompetence, et sådant kendskab giver anledning til, i overensstemmelse

med de seneste uddannelsesreformer og de videnskabelige og teknologiske fremskridt

d) den fyldestgørende indsigt i uddannelse af personalet inden for sundhedsvæsenet og erfaring i samarbejde med dette personale, som omhandlet i stk. 3, litra e), og den nødvendige kompetence, en sådan indsigt giver anledning til, i overensstemmelse med de seneste uddannelsesreformer og de videnskabelige og teknologiske fremskridt."

28) Artikel 41, stk. 1, affattes således:

"1. De uddannelsesbeviser for jordemødre, der er anført i bilag V, punkt 5.5.2, anerkendes automatisk i medfør af artikel 21, hvis de svarer til en af følgende retningslinjer:

a) en heltidsuddannelse til jordemoder på mindst tre år

b) en heltidsuddannelse til jordemoder på mindst to år bestående af mindst 3600 timer betinget af besiddelse af et uddannelsesbevis for sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, jf. bilag V, punkt 5.2.2

c) en heltidsuddannelse til jordemoder på mindst 18 måneder bestående af mindst 3000 timer betinget af besiddelse af et uddannelsesbevis for sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, jf. bilag V, punkt 5.2.2, og efterfulgt af et års erhvervspraktik, for hvilken det i stk. 2 omhandlede bevis udstedes."

29) I artikel 43 indsættes følgende som stk. 1a:

"1a. For så vidt angår uddannelsesbeviser for jordemødre anerkender medlemsstaterne automatisk sådanne kvalifikationsbeviser, hvis ansøgeren påbegyndte uddannelsen inden [indsæt dato – ikrafttrædelse af det ændrede direktiv], og adgangskravene for denne uddannelse var ti års almen skolegang eller et tilsvarende alment uddannelsesniveau (for uddannelsesvej I), eller er i besiddelse af et uddannelsesbevis som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, har uddannelsesbevis som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, hvor adgangskravet var ti års almen skolegang eller et tilsvarende niveau forud for jordemoderuddannelsen (for uddannelsesvej II)."

30) I artikel 44 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

"2. Uddannelsesbeviset for farmaceuter udstedes efter en uddannelse, der strækker sig over mindst fem år og ligeledes kan udtrykkes i tilsvarende ECTS-meritpoint, og som mindst omfatter:

a) fire års teoretisk og praktisk undervisning på heltidsbasis ved et universitet, ved en højere læreanstalt på et tilsvarende anerkendt niveau eller under tilsyn af et universitet

b) efter endt teoretisk og praktisk undervisning - seks måneders praktikanttjeneste på et offentligt tilgængeligt apotek eller på et hospital under tilsyn af dette hospitals farmaceutiske tjeneste.

Det uddannelsesforløb, som er nævnt i dette stykke, omfatter mindst det uddannelsesprogram, der er anført i bilag V, punkt 5.6.1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 58a vedrørende ændring af listen i punkt 5.6.1 i bilag V med henblik på tilpasning til de videnskabelige og tekniske fremskridt.

De ændringer, som er nævnt i andet afsnit, må ikke for nogen medlemsstat medføre en ændring af bestående lovgivningsmæssige principper for erhvervsreguleringen, der vedrører uddannelse og adgangsbetingelser for fysiske personer."

b) Følgende indsættes som stk. 4:

"Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 58a vedrørende foranstaltninger, der præciserer:

a) det fyldestgørende kendskab til lægemidler og de til fremstilling af lægemidler anvendte stoffer, som omhandlet i stk. 3, litra a), og den nødvendige kompetence, et sådant kendskab giver anledning til, i overensstemmelse med de videnskabelige og teknologiske fremskridt

b) det fyldestgørende kendskab til de emner, der er omhandlet i stk. 3, litra b), og den nødvendige kompetence, et sådant kendskab giver anledning til, i overensstemmelse med de videnskabelige og teknologiske fremskridt

c) det fyldestgørende kendskab til de emner, der er omhandlet i stk. 3, litra c), og den nødvendige kompetence, et sådant kendskab giver anledning til, i overensstemmelse med de videnskabelige og teknologiske fremskridt

d) det fyldestgørende kendskab, der gør det muligt at vurdere de videnskabelige data, som omhandlet i stk. 3, litra d), og den nødvendige kompetence, et sådant kendskab giver anledning til, i overensstemmelse med de videnskabelige og teknologiske fremskridt."

31) I artikel 45, stk. 2, indsættes følgende som litra h):

"h) indberetning af bivirkninger ved lægemidler til de kompetente myndigheder."

32) Artikel 46 affattes således:

"Artikel 46

Arkitektuddannelsen

1. Arkitektuddannelsen omfatter mindst seks års studier og kan ligeledes udtrykkes i tilsvarende ECTS-meritpoint. Uddannelsen i medlemsstaterne omfatter enten:

a) mindst fire års fuldtidsstudier ved et universitet eller en tilsvarende læreanstalt, og uddannelsen skal være afsluttet med eksamen på universitetsniveau og efterfulgt af mindst to års lønnet praktikophold, eller

b) mindst fire års fuldtidsstudier ved et universitet eller en tilsvarende læreanstalt, og uddannelsen skal være afsluttet med eksamen på universitetsniveau og efterfulgt af mindst et års lønnet praktikophold.

2. Uddannelsen, der skal være på universitetsniveau, og som hovedsagelig vedrører arkitektur, skal i lige grad tage hensyn til de teoretiske og praktiske sider ved arkitektuddannelsen og sikre erhvervelse af følgende kundskaber, færdigheder og kompetencer:

a) færdighed i at udforme arkitektoniske projekter, der tager hensyn til både æstetiske og tekniske krav

b) fyldestgørende kendskab til arkitekturens historie og teorier og dertil knyttede kunstarter, teknologier og humaniora

c) kendskab til de skabende kunstarter for så vidt angår disses indflydelse på kvaliteten af arkitektonisk udformning

d) fyldestgørende kendskab til byplanlægning, planlægning og den teknik, der anvendes i planlægningsprocessen

e) forståelse af forholdet mellem mennesker og bygninger, mellem bygninger og deres omgivelser og behovet for at afpasse bygninger og områder efter hinanden i overensstemmelse med menneskets behov og forhold

f) forståelse af arkitekt erhvervet og af arkitektens rolle i samfundet, især ved udarbejdelsen af projekter, der tager hensyn til samfundsforhold

g) forståelse af fremgangsmåden ved forundersøgelse og forberedelse af byggeprojekter til en projekteringsopgave

h) forståelse af strukturelle, bygnings- og ingeniørmæssige problemer i forbindelse med bygningskonstruktion

i) fyldestgørende viden om fysiske problemer og teknologier samt om bygningers funktion med henblik på at tilvejebringe komfort indendørs og beskyttelse mod de ydre klimatiske forhold

j) sådanne tekniske færdigheder, at den pågældende bliver i stand til at udforme bygninger, der imødekommer de krav, brugerne stiller, samtidig med at nødvendige begrænsninger af budgethensyn eller på grund af byggelovgivningen respekteres

k) passende kendskab til de industrier, organisationer, forskrifter og fremgangsmåder, der er forbundet med projekters virkeliggørelse i form af bygninger og med at indpasse planer i planlægningen.

3. Det lønnede praktikophold gennemføres i en medlemsstat under tilsyn af en person, der frembyder tilstrækkelige garantier for sin evne til at sørge for den

praktiske uddannelse. Praktikopholdet gennemføres efter uddannelsens afslutning som nævnt i stk. 1. Fuldførelsen af det lønnede praktikophold attesteres ved et certifikat, som vedlægges beviset for uddannelse.

4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 58a vedrørende foranstaltninger, der præciserer:

a) den fyldestgørende viden om de emner, der er omhandlet i stk. 2, litra i), og den nødvendige kompetence, denne viden giver anledning til, i overensstemmelse med de tekniske fremskridt og den seneste udvikling på uddannelsesområdet

b) de tekniske færdigheder med henblik på udformning, der er omhandlet i stk. 2, litra j), og den nødvendige kompetence, disse færdigheder giver anledning til, i overensstemmelse med de tekniske fremskridt og den seneste udvikling på uddannelsesområdet."

33) Artikel 47 affattes således:

"Artikel 47

Undtagelser fra kravene til arkitektuddannelsen

Uanset artikel 46 anses også følgende for at opfylde kravene i artikel 21: uddannelse som led i ordninger til forbedring af den sociale status eller i universitetsstudier på deltidsbasis, uddannelse, der opfylder kravene i artikel 46, og som afsluttes med en eksamen i arkitektur, der består af personer, som i mindst syv år har arbejdet i arkitektfaget hos en arkitekt eller i en arkitektvirksomhed. En sådan eksamen skal være på universitetsniveau og svare til den i artikel 46, stk. 1, første afsnit, omhandlede afsluttende eksamen."

34) I artikel 49 indsættes følgende som stk. 1a:

"1a. Stk. 1 gælder også for beviser for uddannelse som arkitekt, jf. bilag V, hvor uddannelsen er påbegyndt inden [*indsæt dato – to år efter den dato, der er fastsat i artikel 3, stk. 1, første afsnit*]."

35) I afsnit III indsættes følgende som kapitel IIIA:

"Kapitel IIIA

Automatisk anerkendelse på grundlag af fælles uddannelsesprincipper

Artikel 49a

Fælles uddannelsesrammer

1. I denne artikel forstås ved "fælles uddannelsesrammer" fælles kundskaber, færdigheder og kompetencer med henblik på udøvelse af et bestemt erhverv. For så vidt angår adgang til og udøvelse af denne form for erhvervsmæssig virksomhed giver medlemsstaterne certifikater, der er erhvervet på grundlag af disse rammer, samme virkning på deres område som de uddannelsesbeviser, de selv udsteder, på

betingelse af at de i stk. 2 fastsatte kriterier overholdes inden for disse rammer. Disse kriterier overholder specifikationerne nævnt i stk. 3.

2. Inden for de fælles uddannelsesrammer overholdes følgende betingelser:

- a) de fælles uddannelsesrammer giver flere erhvervsudøvere mulighed for at bevæge sig på tværs af medlemsstaterne sammenlignet med den generelle ordning for anerkendelse af eksamensbeviser, der er fastsat i afsnit III, kapitel I
- b) det pågældende erhverv er allerede lovreguleret i mindst en tredjedel af medlemsstaterne
- c) de fælles kundskaber, færdigheder og kompetencer kombinerer de kundskaber, færdigheder og kompetencer, der er defineret i uddannelsessystemerne i mindst en tredjedel af samtlige medlemsstater
- d) de kundskaber, færdigheder og kvalifikationer, der er fastsat i de fælles uddannelsesrammer, svarer til niveauerne i den europæiske referenceramme for kvalifikationer, jf. bilag II i Europa-Parlamentets og Rådets henstilling om etablering af den europæiske referenceramme for kvalifikationer for livslang læring(*)
- e) det pågældende erhverv er hverken omfattet af andre fælles uddannelsesrammer eller reguleret i henhold til afsnit III, kapitel III
- f) de fælles uddannelsesrammer er udarbejdet på passende og gennemsigtig vis, bl.a. med de berørte parter i medlemsstater, hvor erhvervet ikke er reguleret
- g) de fælles uddannelsesrammer giver statsborgere fra samtlige medlemsstater mulighed for at opnå kvalifikationer under disse bestemmelser, uden at der kræves optagelse i eller registrering hos en faglig organisation.

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 58a vedrørende præcisering af de fælles kundskaber, færdigheder og kompetencer samt kvalifikationer i den fælles uddannelsesramme.

4. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om den faglige titel, der kan opnås, i overensstemmelse med de i stk. 3 nævnte fælles uddannelsesrammer.

5. En medlemsstat kan anmode om en dispensation fra anvendelsen på sit område af de i stk. 3 nævnte fælles uddannelsesrammer, hvis medlemsstaten ellers ville være tvunget til at etablere et ny lovreguleret erhverv på sit område eller ville være nødt til at ændre de eksisterende grundlæggende nationale principper for erhvervsreguleringen, hvad angår uddannelse og betingelser for adgang til disse erhverv, eller hvis medlemsstaten ikke ønsker sit nationale kvalifikationssystem forbundet med de kvalifikationer, der er fastsat i de fælles uddannelsesrammer. Kommissionen kan vedtage en gennemførelsesafgørelse med henblik på at indrømme de pågældende medlemsstater en sådan undtagelse. Artikel 49b

Fælles uddannelsesestest

1. I denne artikel forstås ved "en fælles uddannelsestest" en egnedssprøve til vurdering af erhvervsudøverens egnethed til at udøve et erhverv i de medlemsstater, hvor dette er lovreguleret. Hvis den fælles uddannelsestest består, opnås adgang til at udøve den pågældende erhvervsmæssige virksomhed i en medlemsstat på de samme betingelser som indehaverne af uddannelsesbeviser, der er erhvervet i denne medlemsstat.

2. Den fælles uddannelsestest skal opfylde følgende betingelser:

- a) den fælles uddannelsestest giver flere erhvervsudøvere mulighed for at bevæge sig på tværs af medlemsstaterne sammenlignet med den generelle ordning for anerkendelse af uddannelsesbeviser, der er fastsat i afsnit III, kapitel I
- b) det pågældende erhverv er lovreguleret i mindst en tredjedel af medlemsstaterne
- c) den fælles uddannelsestest er udarbejdet på passende og gennemsigtig vis, bl.a. med de berørte parter i medlemsstater, hvor erhvervet ikke er reguleret
- d) den fælles uddannelsestest giver statsborgere fra samtlige medlemsstater mulighed for at deltage i en sådan test og i den praktiske tilrettelæggelse af sådanne test i medlemsstaterne, uden at der kræves optagelse i eller registrering hos en faglig organisation.

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 58a vedrørende betingelserne for de fælles uddannelsestest.

(*) EUT C 111 af 6.5.2008, s.1."

36) I artikel 50 indsættes følgende som stk. 3a:

"3a. I tilfælde af begrundet tvivl kan værtsmedlemsstaten af de kompetente myndigheder i en medlemsstat kræve en bekræftelse af, at ansøgeren ikke er suspenderet fra eller har fået inddraget retten til udøvelse af erhvervet som følge af grov embedsforseelse eller domfældelse for lovovertrædelser i forbindelse med udøvelsen af vedkommendes erhvervsvirksomhed."

37) I artikel 52 indsættes som stk. 3:

"3. En medlemsstat kan ikke give indehaverne af de erhvervsmæssige kvalifikationer ret til at anvende den faglige titel, hvis den ikke har underrettet Kommissionen og de øvrige medlemsstater om sammenslutningen eller organisationen i henhold til artikel 3, stk. 2."

38) I artikel 53 indsættes som stk. 2:

"Medlemsstaten sikrer, at kontrollen med sprogkunderskaber varetages af en kompetent myndighed, efter at der er truffet afgørelse som omhandlet i artikel 4d, artikel 7, stk. 4, og artikel 51, stk. 3, og hvis der hersker alvorlig tvivl om, hvorvidt

erhvervsudøveren er i besiddelse af de sprogkunderskaber, der er nødvendige for at udøve den pågældende erhvervsmæssige virksomhed.

Hvis det drejer sig om erhverv, der har konsekvenser for patientsikkerheden, kan medlemsstaterne give de kompetente myndigheder ret til at foretage kontrol med sprogkunderskaber for samtlige berørte erhvervsudøvere efter en udtrykkelig anmodning herom fra de nationale sundhedssystemers side, eller for så vidt angår selvstændige, der ikke er tilknyttet de nationale sundhedssystemer, fra de repræsentative nationale patientforeningers side.

Sprogkontrollen begrænses til kendskab til et af medlemsstatens officielle sprog, som vælges af den pågældende person i henhold til den virksomhed, der skal udøves, og må ikke medføre nogen omkostninger for erhvervsudøveren. Den pågældende person har mulighed for at påklage denne kontrol og indbringe sagen for de nationale domstole."

- 39) I afsnit IV indsættes som artikel 55a:

"Artikel 55a

Anerkendelse af lønnede praktikophold

Med henblik på at give adgang til et lovreguleret erhverv anerkender medlemsstaten lønnede praktikophold, der er gennemført i en anden medlemsstat og attesteret af en kompetent myndighed i denne medlemsstat."

- 40) Titlen på afsnit V affattes således:

"Afsnit V

ADMINISTRATIVT SAMARBEJDE OG ANSVAR OVER FOR BORGERNE
FOR SÅ VIDT ANGÅR IMPLEMENTERING"

- 41) Artikel 56, stk. 2, første afsnit, affattes således:

"De kompetente myndigheder i værtsmedlemsstaten og hjemlandet udveksler oplysninger om disciplinære eller strafferetlige sanktioner eller om andre alvorlige, konkrete forhold, der vil kunne få følger for udøvelsen af en virksomhed i henhold til dette direktiv, under overholdelse af lovgivningen om beskyttelse af personoplysninger, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF(*).

(*) EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37."

- 42) Som artikel 56a indsættes:

"Artikel 56a

Advarselsordning

1. Medlemsstaternes kompetente myndigheder meddeler de kompetente myndigheder i samtlige øvrige medlemsstater og Kommissionen, hvilke erhvervsudøvere der af de nationale myndigheder eller domstole har fået forbud mod, også midlertidigt, at udøve følgende erhvervsmæssige aktiviteter på den pågældende medlemsstats område:

- a) alment praktiserende læge med bevis for uddannelse, jf. punkt 5.1.4 i bilag V
- b) læge, der er i besiddelse af et eksamensbevis som speciallæge, jf. punkt 5.1.3 i bilag V
- c) sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje med bevis for uddannelse, jf. punkt 5.2.2 i bilag V
- d) tandlæge, der er i besiddelse af erhvervsmæssige kvalifikationer som omhandlet i punkt 5.3.2 i bilag V
- e) specialtandlæge med bevis for uddannelse, jf. punkt 5.3.3 i bilag V
- f) dyrlæge med bevis for uddannelse, jf. punkt 5.4.2 i bilag V, medmindre dette allerede er oplyst, jf. artikel 32 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF(*)
- g) jordemoder med bevis for uddannelse, jf. punkt 5.5.2 i bilag V
- h) farmaceut med bevis for uddannelse, jf. punkt 5.6.2 i bilag V
- i) indehavere af certifikater som nævnt i punkt 2 i bilag VII, hvoraf det fremgår, at indehaveren har gennemført et uddannelsesforløb, der opfylder mindstekravene i henholdsvis artikel 24, 25, 31, 34, 35, 38, 40 eller 44, men som startede inden referencedatoerne for kvalifikationer i punkt 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 i bilag V
- j) indehavere af certifikater for erhvervede rettigheder som nævnt i artikel 23, 27, 29, 33, 37 og 43.

De i første afsnit omhandlede oplysninger fremsendes senest tre dage efter datoen for vedtagelse af den afgørelse, hvorefter den pågældende erhvervsudøver forbydes at udøve erhvervsvirksomhed.

2. I de tilfælde, som ikke er omfattet af direktiv 2006/123/EF, hvor en erhvervsudøver, som er etableret i en medlemsstat, udøver erhvervsmæssig virksomhed under andre faglige titler end dem, der er nævnt i stk. 1, og inden for rammerne af dette direktiv, underretter den pågældende medlemsstat straks de øvrige berørte medlemsstater og Kommissionen efter at have fået faktisk kendskab til adfærd, specifikke handlinger eller omstændigheder forbundet med denne virksomhed, som kan forårsage alvorlige skader på menneskers sundhed og sikkerhed eller på miljøet i andre medlemsstater. Disse oplysninger må ikke gå ud over, hvad der er nødvendigt for at identificere den pågældende erhvervsudøver, og skal indeholde en henvisning til den kompetente myndigheds afgørelse, hvorved erhvervsudøveren får forbud mod at udøve erhvervsmæssig virksomhed. Andre

medlemsstater kan anmode om yderligere oplysninger på de i artikel 8 og 56 fastsatte betingelser.

3. Behandling af personoplysninger med henblik på informationsudveksling, jf. stk. 1 og 2, foregår i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF og direktiv 2002/58/EF. Kommissionens behandling af personoplysninger foregår i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 45/2001.

4. Medlemsstaterne foreskriver, at erhvervsudøvere, hvorefter der sendes advarsler til andre medlemsstater, informeres skriftligt om denne afgørelse samtidig med udsendelsen af selve advarslen, og at afgørelsen kan indbringes for de nationale domstole, eller der kan anmodes om berigtigelse af sådanne afgørelser, ligesom der gives adgang til retsmidler i forbindelse med skader forvoldt af fejlagtige advarsler til andre medlemsstater, i hvilke tilfælde det angives, at afgørelsen er genstand for et søgsmål fra erhvervsudøverens side.

5. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på anvendelse af advarselsordningen. Gennemførelsesretsakten omfatter bestemmelser om, hvilke kompetente myndigheder der har ret til at udsende/modtage advarsler, om supplerende af advarsler med yderligere oplysninger, om tilbagetrækning og afslutning af advarsler, om ret til aktindsigt, metoder til rettelse af oplysninger i advarsler og foranstaltninger til sikring af behandlingssikkerheden og forvaringsperioder. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 58.

(*) EUT L 376 af 27.12.2006, s. 36."

43) Artikel 57 affattes således:

"Artikel 57

Central onlineadgang til oplysninger

1. Medlemsstaterne påser, at følgende oplysninger er tilgængelige online og ajourføres regelmæssigt via kvikskrankerne:

a) en liste over lovregulerede erhverv som defineret i artikel 3, stk. 1, litra a), i medlemsstaten, herunder kontaktoplysninger for de kompetente myndigheder for de enkelte lovregulerede erhverv og støttecentre som nævnt i artikel 57b

b) en liste over erhverv, for hvilke der er indført et europæisk erhvervspas, funktionen og de kompetente myndigheder, der udsteder passet

c) en liste over samtlige erhverv, for hvilke artikel 7, stk. 4, finder anvendelse på nationale love og bestemmelser

d) en liste over lovreguleret uddannelse og uddannelse med særlig struktur, jf. artikel 11, litra c), nummer ii)

e) samtlige krav, procedurer og formaliteter nævnt i dette direktiv for de enkelte lovregulerede erhverv i medlemsstaterne, herunder gebyrer, som skal betales af borgerne, og dokumenter, som skal fremsendes af borgerne

f) hvordan man klager over afgørelser truffet af de kompetente myndigheder i overensstemmelse med de nationale love og bestemmelser.

2. Medlemsstaterne påser, at de oplysninger, der er nævnt i stk. 1, gives på en klar og sammenhængende måde og er nemt tilgængelige på afstand og ad elektronisk vej, og at de ajourføres.

3. Medlemsstaterne påser, at kvikskrannerne og de kompetente myndigheder besvarer enhver anmodning om oplysninger, som rettes til kvikskrannerne, hurtigst muligt. De kan endvidere henvise sådanne anmodninger om oplysninger til støttecentre, jf. artikel 57b, og underrette de pågældende borgere.

4. Medlemsstaterne og Kommissionen træffer ledsageforanstaltninger med henblik på at sikre, at kvikskrannerne offentliggør de i artikel 1 omhandlede oplysninger på andre officielle EU-sprog. Dette berører ikke medlemsstaternes lovgivning om anvendelse af sprog på deres område.

5. Medlemsstaterne samarbejder med hinanden og Kommissionen med henblik på gennemførelse af stk. 1, 2 og 4."

44) Som artikel 57a indsættes:

"Artikel 57a

Elektroniske procedurer

1. Medlemsstaterne påser, at samtlige krav, procedurer og formaliteter i forbindelse med spørgsmål, der er omfattet af dette direktiv, kan afvikles uden besvær, på afstand og ad elektronisk vej via de berørte kvikskranner.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på gennemførelsen af egnedhedsprøve eller prøvetid, jf. artikel 14, stk.1.

3. Hvor medlemsstaterne er berettiget til at anmode om avancerede elektroniske signaturer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/93/EF(*) med henblik på gennemførelse af de i stk. 1 nævnte procedurer, accepterer medlemsstaterne elektroniske signaturer i overensstemmelse med Kommissionens afgørelse 2009/767/EF(**) og træffer tekniske foranstaltninger til behandling af avancerede e-signaturformater som defineret i Kommissionens afgørelse 2011/130/EU(***)).

4. Samtlige procedurer gennemføres i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv 2006/123/EF for så vidt angår kvikskranner. De tidsfrister, der gælder for medlemsstaterne med henblik på overholdelse af procedurer og formaliteter fastsat i dette direktiv, træder i kraft ved afsendelse af en ansøgning fra borger til kvikskranner.

(*) EFT L 13 af 19.1.2000, s. 12.

(**) EUT L 274 af 20.10.2009, s. 36.

(***) EUT L 53 af 26.2.2011, s. 66."

45) Som artikel 57b indsættes:

"Artikel 57b

Støttecentre

1. Hver medlemsstat udpeger senest [indsæt dato – gennemførelsesfrist] et støttecenter, der har til opgave at give borgere og centre i andre medlemsstater vejledning i anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer i henhold til dette direktiv, især oplysninger om national lovgivning om erhvervsudøvelse, sociallovgivning og, hvis det er relevant, fagets regler.

2. Støttecentre i værtsmedlemsstaterne bistår borgerne, når de ønsker at udøve de rettigheder, der følger af dette direktiv, i samarbejde med støttecentre i hjemlandet og de kompetente myndigheder og kvikskrankerne i værtsmedlemsstaten.

3. De kompetente myndigheder i værtsmedlemsstaten har pligt til i fuld udstrækning at samarbejde med støttecentre i værtsmedlemsstaten og efter disses anmodning levere oplysninger om enkeltsager til sådanne støttecentre i værtsmedlemsstaten.

4. Støttecentre underretter på Kommissionens opfordring denne om sager, den har behandlet, senest to måneder efter modtagelse af anmodningen."

46) Artikel 58 affattes således:

"Artikel 58

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg vedrørende anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011."

47) Som artikel 58a indsættes:

"Artikel 58a

Udøvelse af delegerede beføjelser

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de delegerede retsakter i artikel 3, stk. 2, artikel 4a, stk. 7, artikel 4b, stk. 2, artikel 20, artikel 21a, stk. 3, artikel 24, stk. 4, artikel 25, stk. 5, artikel 26, stk. 2, artikel 31, stk. 2, artikel 31, stk. 7, artikel 34, stk. 2, artikel 34, stk. 4, artikel 35, stk. 4, artikel 38, stk. 1, artikel 38, stk. 4, artikel

40, stk. 1, artikel 40, stk. 4, artikel 44, stk. 2, artikel 44, stk. 4, artikel 46, stk. 4, artikel 49a, stk. 3, og artikel 49b, stk. 3, for en ubegrænset periode fra [indsæt dato – dato for ikrafttrædelse af det ændrede direktiv].

3. Den i artikel 3, stk. 2, artikel 4a, stk. 7, artikel 4b, stk. 2, artikel 20, artikel 21a, stk. 3, artikel 24, stk. 4, artikel 25, stk. 5, artikel 26, stk. 2, artikel 31, stk. 2, artikel 31, stk. 7, artikel 34, stk. 2, artikel 34, stk. 4, artikel 35, stk. 4, artikel 38, stk. 1, artikel 38, stk. 4, artikel 40, stk. 1, artikel 40, stk. 4, artikel 44, stk. 2, artikel 44, stk. 4, artikel 46, stk. 4, artikel 49a, stk. 3, og artikel 49b, stk. 3, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der er angivet heri. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er trådt i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 3, stk. 2, artikel 4a, stk. 7, artikel 4b, stk. 2, artikel 20, artikel 21a, stk. 3, artikel 24, stk. 4, artikel 25, stk. 5, artikel 26, stk. 2, artikel 31, stk. 2, artikel 31, stk. 7, artikel 34, stk. 2, artikel 34, stk. 4, artikel 35, stk. 4, artikel 38, stk. 1, artikel 38, stk. 4, artikel 40, stk. 1, artikel 40, stk. 4, artikel 44, stk. 2, artikel 44, stk. 4, artikel 46, stk. 4, artikel 49a, stk. 3, og artikel 49b, stk. 3, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet inden to måneder fra meddelelsen af retsakten har gjort indsigelse til Europa-Parlamentet eller Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke vil gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ."

48) Artikel 59 affattes således:

"Artikel 59

Gennemsigtighed

1. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen en liste over eksisterende lovregulerede erhverv i henhold til national lovgivning senest [indsæt dato – udgangen af gennemførelsesperioden]. Ændringer til listen over lovregulerede erhverv meddeles ligeledes Kommissionen hurtigst muligt. Kommissionen opretter og vedligeholder en offentligt tilgængelig database for sådanne oplysninger.

2. Medlemsstaterne undersøger, om krav, der begrænser adgangen til et erhverv eller udøvelsen heraf til indehavere af særlige erhvervsmæssige kvalifikationer, herunder anvendelsen af faglige titler og udøvelse af erhvervsmæssig virksomhed under disse titler, i henhold til deres retssystemer er forenelige med følgende principper:

a) kravene er hverken direkte eller indirekte diskriminerende på grundlag af nationalitet eller opholdssted

b) kravene er begrundet i et tvingende alment hensyn

c) kravene skal sikre opfyldelsen af de tilsigtede mål og må ikke gå ud over, hvad der er nødvendigt for at nå målet.

3. Stk. 1 finder ligeledes anvendelse på erhverv, som er lovreguleret i en medlemsstat af en sammenslutning eller organisation, jf. artikel 3, stk. 2, og eventuelle krav i forbindelse med nødvendigheden af medlemskab.

4. Medlemsstaterne fremsender senest [indsæt dato – udgangen af gennemførelsesperioden] oplysninger om de krav, de agter at opretholde, og grunden til, at de anser dem for at opfylde betingelserne i stk. 2. Medlemsstaterne fremsender senest seks måneder efter foranstaltningens vedtagelse oplysninger om deres senere indførte krav og grunden til, at de anser dem for at opfylde betingelserne i stk. 2.

5. Endvidere fremlægger medlemsstaterne senest [indsæt dato - ved udgangen af gennemførelsesperioden] og derefter hvert andet år en rapport om krav, som er blevet fjernet eller lempet.

6. Kommissionen fremsender rapporterne til de andre medlemsstater, der inden for en frist på seks måneder meddeler deres bemærkninger. Inden for samme frist hører Kommissionen de interesserede parter, herunder de berørte erhverv.

7. Kommissionen forelægger en sammenfattende rapport baseret på medlemsstaternes oplysninger for koordinatorgruppen, oprettet i henhold til Kommissionens afgørelse 2007/172/EF*, som kan fremsætte bemærkninger.

8. På grundlag af de i stk. 6 og 7 omhandlede bemærkninger forelægger Kommissionen [indsæt dato – et år efter udgangen af overgangsperioden] sine endelige konklusioner for Europa-Parlamentet og Rådet, om nødvendigt ledsaget af forslag til yderligere initiativer.

(*) EUT L 79 af 20.3.2007, s. 38."

49) Artikel 61, stk. 2, affattes således:

"I givet fald vedtager Kommissionen en gennemførelsesafgørelse, hvorefter den pågældende medlemsstat i en begrænset periode kan undlade at anvende den pågældende bestemmelse."

50) Bilag II og III udgår.

51) I punkt 1 i bilag VII indsættes som litra g):

"g) bevis for, at den pågældende ikke er frakendt retten til midlertidigt at udøve denne virksomhed eller er idømt nogen straffedom, såfremt medlemsstaten stiller krav herom for sine egne statsborgere."

Artikel 2

Ændring af [IMI-forordningen]

Punkt 2 i bilag I til [IMI-forordningen] affattes således:

"2. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF(*): Artikel 4a-4e, artikel 8, artikel 21a, artikel 50, artikel 51, artikel 56 og artikel 56a.

(*) EUT L 255 af 30.9.2005, s. 22."

Artikel 3

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den [*indsæt dato – to år efter ikrafttrædelsen*]. De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser.

Lovene og bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 4

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 5

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
[...]
Formand

På Rådets vegne
[...]
Formand

FINANSIERINGSOVERSIGT TIL FORSLAGET

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

- 1.1. Forslagets/initiativets betegnelse
- 1.2. Berørt(e) politikområde(r) inden for ABM/ABB-strukturen
- 1.3. Forslagets/initiativets art
- 1.4. Mål
- 1.5. Forslagets/initiativets begrundelse
- 1.6. Varighed og finansielle virkninger
- 1.7. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

- 2.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering
- 2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem
- 2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

- 3.1. Udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme og berørt(e) udgiftspost(er)
- 3.2. Anslåede virkninger for udgifterne
 - 3.2.1. *Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne*
 - 3.2.2. *Anslåede virkninger for aktionsbevillingerne*
 - 3.2.3. *Anslåede virkninger for administrationsbevillingerne*
 - 3.2.4. *Forenelighed med den nuværende flerårige finansielle ramme*
 - 3.2.5. *Tredjemands bidrag til finansieringen*
- 3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

FINANSIERINGSOVERSIGT TIL FORSLAGET

6. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

6.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv xxx om ændring af direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.

6.2. Berørt(e) politikområde(r) inden for ABM/ABB-strukturen²⁶

Det indre marked – videnbaseret økonomi

Indre marked – tjenesteydelser

6.3. Forslagets/initiativets art

☐ Forslaget/initiativet drejer sig om **en ny foranstaltning**

6.4. Mål

6.4.1. Kommissionens flerårige strategiske mål med forslaget/initiativet

Kommissionen foreslog i sin meddelelse "Akten for det indre marked, Tolv løftestænger til at skabe vækst og øget tillid" (KOM(2011) 206 endelig) at ajourføre lovgivningen om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer. I denne forbindelse blev oprettelsen af et europæisk erhvervspas tydeligt fremhævet i akten om det indre marked som et værktøj (et elektronisk certifikat) til at fremme erhvervsmobiliteten og samtidig styrke tilliden mellem de kompetente myndigheder i medlemsstaterne, hvilket i sidste ende er til gavn for forbrugerne og arbejdsgiverne.

Indførelsen af et europæisk erhvervspas burde øge effektiviteten af de nuværende anerkendelsesprocedurer og medvirke til at reducere omkostningerne. En af erhvervspasets vigtigste karakteristika er anvendelsen af en fælles EU-backoffice-funktion, nemlig informationssystemet for det indre marked ("IMI"), som vil blive yderligere forbedret med den nye erhvervspasfunktion.

Det europæiske erhvervspas bør gøres til et frivilligt værktøj for erhvervsudøvere, men obligatorisk for de kompetente myndigheder. Ud over det europæiske erhvervspas bør IMI-backoffice-funktionen endvidere anvendes til at indføre en advarselsfunktion for hele Europa, hvorigennem medlemsstaterne kan advare hinanden om erhvervsudøvere, der ikke længere må udøve virksomhed som følge af disciplinære eller strafferetlige sanktioner, og til at understøtte anmeldelsen af nye eksamensbeviser.

IMI er et online-kommunikationsværktøj, som er udviklet af Europa-Kommissionen og siden 2008 har været tilbudt medlemsstaternes som en gratis tjeneste. IMI

²⁶ ABM: Activity-Based Management (aktivitetsbaseret ledelse) – ABB: Activity-Based Budgeting (aktivitetsbaseret budgetlægning).

anvendes på nuværende tidspunkt til udveksling af oplysninger i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked.

Det giver nationale, regionale og lokale myndigheder mulighed for at kommunikere hurtigt og nemt med deres modparter på tværs af grænserne på basis af ensartede arbejdsmetoder, som alle medlemsstater er blevet enige om. IMI hjælper sine brugere i) til at finde den rigtige myndighed at kontakte, ii) kommunikere med dem ved hjælp af allerede oversatte spørgsmåls- og svarserier og iii) følge udviklingen af anmodningen om oplysninger via en sporingsmekanisme.

Forslaget om at anvende IMI som backoffice-funktion for udstedelse af og løbende kontrol med de europæiske erhvervspas og som advarselssystem er i overensstemmelse med Kommissionens politik. I meddelelsen om akten for det indre marked nævnte Kommissionen således, at adgangen til dette system bør fremmes som partnerskabsværktøj til gennemførelse af reglerne for det indre marked i Kommissionens kommende forslag.

I forbindelse med udvidelsesstrategien for IMI, som er vedtaget af Kommissionen, vil der i IMI blive udviklet et værktøj for medlemsstaterne til underretning af Kommissionen og de andre medlemsstater. Værktøjet bruges ligeledes til anmeldelse af nye eksamensbeviser i henhold til direktivet.

6.4.2. Specifikke mål og berørte ABM/ABB-aktiviteter

Specifikt mål nr. 8: Fremme af den frie bevægelighed for uddannede erhvervsudøvere i EU

En af hovedaktiviteterne i forbindelse med dette mål er udarbejdelsen af et forslag til revision af direktivet om erhvervsmæssige kvalifikationer med henblik på en betydelig forenkling og ajourføring af hele processen, herunder indførelse og anvendelse af europæiske erhvervspas.

Det overordnede formål med denne foranstaltning er at øge antallet af og fremskynde afgørelserne vedrørende anmodninger om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.

For at opnå disse målsætninger overvejes følgende aktiviteter:

1. skabe øget gennemsigtighed i hele proceduren ved oprettelse af en offentlig portal, der skal gøre det muligt for erhvervsudøvere i) at se listen over nødvendige dokumenter for deres ansøgning, ii) at søge om og få udstedt et europæisk erhvervspas online hos de pågældende kompetente myndigheder
2. øge hjemlandets medvirken i proceduren med henblik på at lette behandlingen af ansøgninger i værtsmedlemsstaterne, idet anvendelsen af IMI som backoffice-funktion gøres obligatorisk for alle kompetente myndigheder. IMI bør, for at håndtere en mere fremtrædende rolle i proceduren, videreudvikles med henblik på at understøtte det europæiske erhvervspas

3. fremme udsendelsen af advarsler vedrørende erhvervsudøvere
4. fremme underretningen om uddannelsesbeviser ved hjælp af IMI.

Specifikt mål nr. 12: At udvikle det fulde potentiale af informationssystemet for det indre marked (IMI) for at fremme en bedre gennemførelse af lovgivningen om det indre marked.

Anvendelsen af IMI er obligatorisk i henhold til servicedirektivet, hvilket det også vil være i det reviderede direktiv om erhvervsmæssige kvalifikationer. Det aktuelle forslag om anvendelse af IMI-systemet til udstedelse og håndtering af europæiske erhvervspas, som advarselsordning og anmeldelsessystem for nye eksamensbeviser er i overensstemmelse med Kommissionens politik vedrørende den fremtidige udvidelse af IMI til andre områder af EU's lovgivning (som Kommissionen gav klart udtryk for i sin meddelelse "Bedre styring af det indre marked gennem øget administrativt samarbejde: En strategi for at udbygge og udvikle informationssystemet for det indre marked (KOM (2011) 75 endelig) ("meddelelsen om IMI-strategi").)

Berørte ABM/ABB-aktiviteter

12/02 01: Gennemførelse og udvikling af det indre marked

6.4.3. Forventede resultater og virkninger

Angiv, hvilke virkninger forslaget/initiativet forventes at få for modtagerne/målgruppen.

Forslaget omfatter:

1. en meget høj grad af retssikkerhed for så vidt angår behandlingen af anmodninger fra EU-borgere om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer ved hjælp af IMI
2. en høj grad af gennemsigtighed for så vidt angår behandlingen af anmodninger fra EU-borgere om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer
3. en forenkling og reducere af den administrative byrde fra de nationale kompetente myndigheders side
4. omkostningsbesparelser ved genanvendelse og omlægning af eksisterende it-værktøjer til nye områder i stedet for at udvikle nye værktøjer til enkeltformål, enten på EU- eller nationalt plan med henblik på at opnå stordriftsfordele og synergieffekter
6. udfyldelse af huller i samarbejdet mellem medlemsstaterne, eftersom servicedirektivet allerede indeholder bestemmelser om en advarselsordning for mange erhverv, undtagen for personale inden for sundhedsvæsenet, hvor risikoen for menneskers sundhed er meget høj.

6.4.4. Virknings- og resultatindikatorer

Angiv indikatorerne til kontrol af forslagets/initiativets gennemførelse.

Forslaget vil bidrage til en mere effektiv anvendelse af EU-lovgivningen på området for erhvervsmæssige kvalifikationer og vil spare omkostninger til it-udvikling, vedligeholdelse og driftsudgifter.

Dets direkte virkning kan måles ved hjælp af følgende indikatorer:

- antallet af erhverv, som er afhængige af erhvervspas-/IMI-systemet med henblik på anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer i EU. Det europæiske erhvervspas indføres og pålægges ikke automatisk for alle lovregulerede erhverv
- antallet af anmodninger om et europæisk erhvervspas, der hvert år finder sted ved hjælp af IMI
- gennemsnitlig hastighed for gennemførelse af erhvervspas-proceduren
- antallet af kompetente myndigheder, der aktivt anvender systemet for informationsudveksling (dvs. som ikke blot er registreret som brugere)
- antallet af anmeldelser af nye eksamensbeviser
- undersøgelser af brugertilfredsheden.

6.5. Forslagets/initiativets begrundelse

6.5.1. Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt

Forslaget vil øge effektiviteten af procedurerne for anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer og erhvervsudøvernes midlertidige mobilitet, da der kun gælder en enkelt procedure baseret på en fælleseuropæisk it-plattform. Erhvervspas-/IMI-systemet gælder for erhverv, der har anmodet om at være omfattet af denne nye proces, og vil gradvist blive udvidet til andre erhverv. I den forbindelse vil startomkostningerne være mere begrænsede, og fremtidige udvidelser vil få gavn af stordriftsfordele.

Derudover er der behov for at etablere en advarselsordning for erhvervsudøvere, der er udelukket fra at udøve erhvervsvirksomhed.

Eftersom IMI-systemet allerede findes, sikrer de nye processer samtidig en høj grad af retssikkerhed for så vidt angår behandlingen af personoplysninger i IMI i henhold til IMI-forordningen, der for tiden drøftes i Rådet og Europa-Parlamentet. Det vil også få gavn af stordriftsfordele.

6.5.2. Merværdien ved en indsats fra EU's side

Eftersom IMI er et centraliseret kommunikationsværktøj, der er udviklet og gjort tilgængeligt af Kommissionen, vil det tydeligvis lette indførelsen og udstedelsen af de europæiske erhvervspas og samtidig fungere som et effektivt advarselssystem medlemsstaterne imellem. Kommissionen tilbyder IMI som en gratis tjeneste til medlemsstaterne, idet den sørger for vedligeholdelse og udvikling, en helpdesk og hosting af it-infrastruktur. Disse opgaver vil ikke kunne udføres decentralt.

IMI overvinder forhindringerne for det grænseoverskridende samarbejde, herunder sprogbarrierer, forskellige administrations- og arbejdskulturer og manglen på etablerede procedurer for informationsudveksling. Fordi medlemsstaterne inddrages i udformningen af systemet, tilbyder IMI ensartede arbejdsmetoder, som alle medlemsstater er blevet enige om.

6.5.3. Erfaringer fra lignende foranstaltninger

IMI blev iværksat i 2008. Omtrent 6 700 kompetente myndigheder og 11 000 brugere er for øjeblikket registreret i systemet. Der blev i 2010 foretaget omkring 2 000 informationsudvekslinger.

IMI har været brugt i forbindelse med direktivet om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer siden 2008. Erfaringerne har været positive, som det bl.a. fremgår af antallet af anmodninger og den eksisterende aftale med medlemsstaterne om at udvide systemet til alle erhverv. Medlemsstaterne anmoder om yderligere anvendelse af systemet på alle niveauer, hvor et tæt samarbejde er påkrævet.

Grunden til dette behov er, at de aktuelle anerkendelsesprocedurer er for lange og for besværlige. Desuden mangler der en advarselsordning for erhverv i sundhedssektoren. Størsteparten af de berørte parter har anmodet om at få disse

huller udfyldt. Endelig er en effektiv håndtering af anmeldelsessystemet uden et it-værktøj for kompliceret og besværlig.

6.5.4. *Sammenhæng med andre relevante instrumenter og mulig synergivirkning*

I Kommissionens meddelelse "Bedre styring af det indre marked gennem øget administrativt samarbejde: En strategi for at udbygge og udvikle informationssystemet for det indre marked ("IMI")" (KOM(2011) 75 endelig) opstilles planer for den kommende udvidelse af IMI til andre områder af EU-lovgivningen.

I Kommissionens meddelelse om en akt for det indre marked fremhævedes betydningen af en effektiv anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer og oprettelsen af et europæisk erhvervspas²⁷. Hvad angår advarselsordningen, indeholder servicedirektivet (direktiv 2006/123/EF) allerede bestemmelser om indberetningspligt under varslingsystemet for visse, men ikke alle erhvervsudøvere, der leverer professionelle ydelser. Den største forskel vedrører sundhedspersonalet, som ikke er omfattet af servicedirektivet.

Adgang til den offentlige portal for anmodninger om europæisk erhvervspas gives bl.a. via kvikskrannerne.

²⁷

Jf. fodnote 6.

6.6. Varighed og finansielle virkninger

☐ Forslag/initiativ af **ubegrænset varighed**

- Iværksættelse med en indkøringsperiode fra 2013 til 2014
- derefter gennemførelse i fuldt omfang Omkostninger forbundet med hosting, drift og vedligeholdelse er medregnet i omkostningerne til drift af IMI-systemet.

6.7. Påtænkt(e) forvaltningsmåde(r)²⁸

☐ **Direkte central forvaltning** ved Kommissionen

7. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

7.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering

Angiv hyppighed og betingelser.

Kommissionen udarbejder en årlig rapport om IMI's udvikling og resultater. I den forbindelse rapporteres anvendelsen af IMI til ansøgninger om europæisk erhvervspas, advarsler og anmeldelser af eksamensbeviser korrekt. Der vil desuden regelmæssigt blive fremlagt en rapport om databaseskyttelsesaspekterne i forbindelse med IMI, herunder sikkerhed, for Den Europæiske Tilsynsførende for Databaseskyttelse.

7.2. Forvaltnings- og kontrolsystem

7.2.1. Konstaterede risici

Et af forslagens hovedtræk er, at det europæiske erhvervspas, advarselsordningen og erklæringen vil være baseret på IMI-funktioner. Kommissionen er IMI's "systemejer" og ansvarlig for den daglige drift, vedligeholdelse og udvikling. De relaterede operationelle risici er allerede blevet identificeret i forbindelse med driften af IMI og i forslaget til en IMI-forordning.

Ud over de nævnte identificerede operationelle risici kunne yderligere risici være, at erhverv og erhvervsudøvere ikke indfører erhvervspas-mekanismen. Med andre ord er det risikoen for, at det europæiske erhvervspas færdigudvikles og gøres operationelt, uden at der skabes tilstrækkelig efterspørgsel. Ydermere er der mulighed for, at de kompetente myndigheder finder tilpasningen svær og ikke nødvendigvis stiller tilstrækkelige ressourcer til rådighed med henblik på en korrekt og rettidig behandling af anmodningerne.

Indførelsen af et europæisk erhvervspas og en advarselsordning rejser også spørgsmål vedrørende databaseskyttelse, herunder behandling af uberettigede advarsler. Et solidt nyt retsgrundlag kræver ligeledes en effektiv daglig forvaltning.

²⁸

Forklaringer vedrørende forvaltningsmåder og henvisninger til finansforordningen findes på webstedet BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

7.2.2. Påtænkt(e) kontrolmetode(r)

Aspekterne forbundet med det europæiske erhvervspas, advarselsordningen og erklæringerne afhænger af driften af IMI og må overvejes i forbindelse med driften af IMI og udkastet til en IMI-forordning.

Kommissionen yder i forbindelse med vurderingen af de resterende risici, jf. afsnit 2.2.1, støtte (f.eks. workshoper osv.) til alle interesserede parter (f.eks. medlemsstaternes myndigheder, faglige organer osv.) og fremmer aktivt indførelsen og tiltrækningskraften af det nye system.

7.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

Angiv eksisterende og påtænkte forebyggelses- og beskyttelsesforanstaltninger.

For at bekæmpe svig, bestikkelse og anden ulovlig aktivitet finder de bestemmelser, der normalt finder anvendelse på Kommissionens aktiviteter, herunder Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), ubegrænset anvendelse på IMI.

8. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

8.1. Udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme og berørt(e) udgiftspost(er)

- Eksisterende udgiftsposter i budgettet

Udgifts- område i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer [Beskrivelse.....]		fra EFTA- lande ³⁰	fra kandidat- lande ³¹	fra tredje- lande	artikel 18, stk. 1, litra aa), i finansforordningen
1A	12.02.01 Gennemførelse og udvikling af det indre marked	OB	JA	NEJ	NEJ	NEJ
1A	12.01.04 Gennemførelse og udvikling af det indre marked – udgifter til den administrative forvaltning	IOB	JA	NEJ	NEJ	NEJ
1A	26.03.01.01 Interoperabilitetsløsninger for europæiske offentlige myndigheder (ISA)	OB	JA	JA	NEJ	NEJ

²⁹ OB = opdelte bevillinger / IOB = ikke-opdelte bevillinger.

³⁰ EFTA: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.

³¹ Kandidatlande og i givet fald potentielle kandidatlande fra Vestbalkan.

8.2. Anslåede virkninger for udgifterne

8.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne

i EUR (3 decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme:	1B	Gennemførelse og udvikling af det indre marked
---	-----------	--

GD: <.....>			År 2013	År 2014						I ALT
• Aktionsbevillinger										
12.02.01	Forpligtelser	(1)	362 500	362 500						725 000
	Betalinger	(2)	362 500	362 500						725 000
Bevillinger I ALT for GD MARKT	Forpligtelser	=1+1a +3	362 500	362 500						725 000
	Betalinger	=2+2a +3	362 500	362 500						725 000

Det foreliggende forslag og udviklingsomkostningerne forventes at træde i kraft i 2013 med forlængelse i 2014.

Oplysninger om den generelle finansiering af IMI findes i finansieringsoversigten, som er vedlagt forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om administrativt samarbejde i informationssystemet for det indre marked ("IMI-forordningen") (KOM(2011) 522 endelig. I denne forbindelse undersøges muligheden for at finansiere udviklingsomkostningerne gennem ISA-programmet.

• Aktionsbevillinger I ALT	Forpligtelser	(4)	362 500	362 500						725 000
	Betalinger	(5)	362 500	362 500						725 000
• Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT		(6)								
Bevillinger I ALT	Forpligtelser	=4+ 6	362 500	362 500						725 000

under UDGIFTSOMRÅDE 1A i den flerårige finansielle ramme	Betalinger	=5+ 6	362 500	362 500														725 000
--	------------	-------	---------	---------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	----------------

8.2.2. Anslåede virkninger for aktionsbevillingerne

- ☐ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af aktionsbevillinger som anført herunder:

Forpligtelsesbevillinger i EUR (3 decimaler)

Der angives mål og resultater			År 2013	År 2014	År N+2	År N+3	...der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6)										I ALT	
	RESULTATER																	
↓	Type resultat ³²	Gns. omkostninger ved resultatet	Antal resultater	Om-kostninger	Antal resultater	Om-kostninger	Antal resultater	Om kostninger	Antal resultater	Om kostninger	Antal resultater	Om kostninger	Antal resultater	Om kostninger	Antal resultater	Omko stning er	Sam-lede resul-tater (antal)	Om-kost-ninger i alt
SPECIFIKT MÅL Nr. 1 Øget åbenhed																		
- Resultat	Offentlig portal	380 000		190 000		190 000												380 000
Subtotal for specifikt mål nr. 1				190 000		190 000												380 000
SPECIFIKT MÅL Nr. 2 Backoffice-funktion																		
- Resultat	Backoffice-funktion	124 000		62 000		62 000												124 000
Subtotal for specifikt mål nr. 2				62 000		62 000												124 000

³²

Resultater er de produkter og tjenesteydelser, der skal leveres (f.eks. antal finansierede studenterudvekslinger, antal km bygget vej osv.).

SPECIFIKT MÅL Nr. 3 Advarselsordninger																		
- Resultat	Advarsels- ordning	160 000		80 000		80 000												160 000
Subtotal for specifikt mål nr. 3				80 000		80 000												160 000
SPECIFIKT MÅL Nr. 4 Underretningsfaciliteter ...																		
- Resultat	Underretning sfaciliteter	61 000		30 500		30 500												61 000
Subtotal for specifikt mål nr. 4				30 500		30 500												61 000
SAMLEDE OMKOSTNINGER				362 50 0		362 50 0												725 000

8.2.3. *Anslåede virkninger for administrationsbevillingerne*

8.2.3.1. Sammenfatning

- ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger

8.2.3.2. Anslået behov for menneskelige ressourcer

- ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer

8.2.4. *Forenelighed med den nuværende flerårige finansielle ramme*

- ☐ Forslaget/initiativet er foreneligt med indeværende flerårige finansielle ramme (2013).
- Forslaget/initiativet er foreneligt med den nye flerårige finansielle ramme (2014-2020). Der er allerede afsat bevillinger til forslaget under budgetposten vedrørende det indre marked. Med hensyn til regnskabsåret 2013 indgår bevillingerne i Kommissionens officielle finansieringsprogram, mens de for regnskabsåret 2014 og de efterfølgende år indgår i Kommissionens forslag til den næste flerårige finansielle ramme.

8.2.5. *Tredjemands bidrag til finansieringen*

- Forslaget/initiativet indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand.

8.3. **Anslåede virkninger for indtægterne**

- ☐ Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne.